

MIND

แผนปฏิบัติการการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๙

คำนำ

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้ให้ความสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ รักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ของพื้นที่ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานดำเนินงานหลักในการดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เหมาะสมกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยมีรูปแบบการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ แบ่งออกเป็นคุณลักษณะพึงประสงค์ ๕ มิติ ๔๑ ตัวชี้วัด ตามเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งจะบ่งบอกว่าภาคอุตสาหกรรม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน พร้อมกับยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อการประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมส่งเสริมและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้การพัฒนาพื้นที่บรรลุตามเป้าหมายของการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นเมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรมต่อไป

สารบัญ

	หน้า
๑. บทสรุปผู้บริหาร	๑
๒. สภาพความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๓
๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๔
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)	๖
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๖
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ	๑๔
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๔
๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ	๑๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๖
๓. สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๖
๓.๑ การประเมินบริบทสภาพการณ์ ปัญหา ศักยภาพ และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑๖
๓.๑.๑ สภาพทั่วไปของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑๖
๓.๑.๒ สภาพการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๒๔
- การวิเคราะห์ช่องว่าง	๒๔
- การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis)	๒๗
- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (Swot Analysis)	๒๙
- การกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Tows Matrix)	๓๑

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๓๓
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๓๓
๓.๒.๒ พันธกิจ	๓๓
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และโครงการ	๓๓
๓.๓ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผล	๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis & TOWS Matrix ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) จุดแข็ง และจุดอ่อน ขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) โอกาส และอุปสรรค จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ นำไปสู่แผนปฏิบัติการด้านพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีการบูรณาการนโยบาย แผนงาน กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน โดยแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แผนงาน และการขับเคลื่อน ดังนี้

วิสัยทัศน์ “หนองโพนันแบบเมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วย BCG โมเดล ”

พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วย BCG โมเดล ในทุกระดับให้เติบโตอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒) พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วม และบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วน ในการพัฒนาพื้นที่ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๔) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับ ระบบการดำเนินงานระดับโรงงานอุตสาหกรรมระดับกลุ่มโรงงาน สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมต้นแบบ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๕) พัฒนาพื้นที่ตามเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป้าหมายอย่างน้อยต้องผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๑ ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

สามารถบรรลุได้ด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

- กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่
- กลยุทธ์ที่ ๑.๒ เพิ่มพื้นที่สีเขียว และแนวป้องกันมลพิษเพื่อลดผลกระทบจากอุตสาหกรรมในพื้นที่ และพัฒนาพื้นที่สาธารณะสีเขียว เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้สามารถให้บริการ อำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนหรือรองรับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด BCG Model

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ พัฒนาระบบควบคุมมลพิษ ระบบเตือนภัย และตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เรียนรู้และพัฒนากิจการดำเนินงาน เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพตามข้อกำหนด / มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๓.๔ ยกระดับจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ตามหลักวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ ส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุน

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริมการตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ พัฒนาเครือข่ายและให้องค์ความรู้ สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์ไว้ซึ่งวิถีชุมชน / ภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร

กลยุทธ์ที่ ๖.๑ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพสมาชิกเครือข่ายในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๖.๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูล (Big Data) ตัวชี้วัด โดยการบูรณาการตัวชี้วัดของโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเข้าด้วยกัน

กลยุทธ์ที่ ๖.๓ พัฒนาช่องทางการสื่อสารการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เข้าถึงประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกกลุ่ม

กลยุทธ์ที่ ๖.๔ ส่งเสริมแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งเรียนรู้การเป็นเมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๒ สภาพความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ

๒.๑ แผนระดับที่ ๑

๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

- เกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์ พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร
- เกษตรปลอดภัยให้ความรู้สนับสนุนกลไกตลาดเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์
- เกษตรชีวภาพผลิตภัณฑ์มูลค่าส่งจากฐานเกษตรกรรมฐานทรัพยากรชีวภาพ
- เกษตรแปรรูปเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์ และสินค้าเกษตรพรีเมียม
- เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- อุตสาหกรรมชีวภาพ
- อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

- ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรม
- ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงาม และแพทย์แผนไทย
- ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

- การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- การสร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- การเพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- การรักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

- การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- การสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

- การปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

- ๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

- ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดงานวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มุ่งเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้านเทคโนโลยีและวัฒนธรรม เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

- ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างความ แข้มแข็งการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมสถานประกอบการในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

- ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยว ผ่านการสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุน การเชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone : SEZ)

- ด้านพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ เสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ เพื่ออนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- ๑.๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- ๑.๓ ใช้ประโยชน์และการสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- ๑.๔ ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล
- ๑.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๖ ประเด็นหลัก

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว

- เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน
- อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
- อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
- รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

- เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- ปรับปรุงฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากร ทางทะเล และชายฝั่งทั้งระบบ พื้นที่ ชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเล ได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และนโยบาย การจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
- พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศ

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของภาครัฐ และภาคเอกชน
- พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการ เปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๒.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็น เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมืองชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่ อนุรักษ์ ตาม ศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็นเอกภาพ
- พัฒนาพื้นที่เมืองชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศ อย่างยั่งยืน
- จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
- ส่งเสริมรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติมรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐาน วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งอาสาสมัครด้วยกลไก การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถ ในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๒.๕ พัฒนาความมั่นคงทางน้ำ พลังงานและเกษตรที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- เพิ่มผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้าง มูลค่าเพิ่มจากการใช้ น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานทั้ง เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๓) การบรรจุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อนำไปสู่การบรรจุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามา มีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

๑.๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ

๑.๒ ผลิดภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

การบรรจุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาบริการ อัตราการขยายตัวของผลิดภาพ การผลิตของภาคอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวของผลิดภาพการผลิตของภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

๒) แผนย่อยของแผนแม่บท ซึ่งประกอบด้วย ๒ แผน

๒.๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ ส่งเสริมและสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบแบบครบวงจร โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยและฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าทั้งภายในและระหว่างประเทศรวมถึงธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์และทรัพยากรในพื้นที่

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

๒) สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวจากนวัตกรรมและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน โดยการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรชีวภาพโดยรวม และจัดทำแผนที่และข้อมูลที่แสดงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อการอนุรักษ์ วิจัยและพัฒนาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ พัฒนาระบบจัดการเทคโนโลยีและทรัพยากรชีวภาพทางชีวภาพในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งต้องมีการเพิ่มความพร้อมของรัฐบาลในการให้บริการจัดทรัพยากรชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการนำทรัพยากรชีวภาพไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลธนาคารทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ และให้ความสำคัญกับระบบนวัตกรรมแบบเปิด เพื่อให้เกิดการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

๓) อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวลเทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่เหมาะสม

๔) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชน และชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๕) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๖) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยมีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้ให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบโดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย : อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

๒.๒) การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า มีการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคตสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศ

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม

๒) กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขา สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ

๓) วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาค การศึกษากับภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรม และบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศ

ที่เป็นแรงงาน ฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลน จากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

๔) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ

๕) พัฒนาการให้บริการจัดทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย : แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต ดีขึ้น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน อันดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อม ในอนาคตอันดับที่ ๔๕

ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กร พัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่ายที่ประกอบด้วยภาคีสำคัญตามบริบทของพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม เชื่อมโยง การพัฒนาร่วมกันในทุกระดับและพัฒนาศักยภาพองค์กร เพื่อการพัฒนาเมือง ชุมชนและเครือข่าย ให้มีทักษะ ทัดเทียมกับประเทศอื่นในระดับสากล โดยพัฒนาสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน หรือองค์กรธุรกิจประจำชุมชน เพื่อส่งเสริมให้เกิดกลไกทางเศรษฐศาสตร์ในการพัฒนาผลผลิตตามมาตรฐานสากล ธุรกิจชุมชนแบบครบวงจร และตลาดเพื่อเกษตรกรโดยเกษตรกร พร้อมกับส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และรายได้ให้กับชุมชน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕

๒) แผนย่อยของแผนแม่บท ประกอบด้วย ๑ แผน

๒.๑) แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตาม แผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน โดยจัดทำและพัฒนาระบบการเชื่อมโยง จัดการ และวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการจัดทำแผนผังภูมิ นิเวศระดับประเทศ รวมถึงสนับสนุนการบริหารจัดการตามศักยภาพของภูมินิเวศ จัดทำแผนผังภูมินิเวศของ พื้นที่ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งการจัดทำผังเมือง และชนบท ตามเกณฑ์มาตรฐานและองค์ประกอบของผังเมืองรวม การจัดทำแผนผังพื้นที่เขตเกษตรเศรษฐกิจ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก การจัดทำผังพื้นที่อุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐาน ตลอดจน ตัวชี้วัดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี ครอบคลุมถึงการสงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นที่ฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และ ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนกำหนดให้ภาครัฐ เป็นแกนกลางในการให้ความรู้ ประสาน และบูรณาการทุกภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว เพื่อเพิ่ม พื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมของประเทศ การฟื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมกับ การปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่าอย่างสมดุล การพัฒนากลไก ค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ และการสงวนรักษา อนุรักษ์ และพื้นที่ฟู แหล่งโบราณคดี มรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เป็นผู้เลือกและตัดสินใจในการจัดทำแผนผังต่าง ๆ อาทิ เมื่อนำอยู่ ชนบทนั้นคงเกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน เป็นต้น และจัดทำและ พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยง จัดการ และวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับเป็นฐานข้อมูลในการจัดทำ และสนับสนุนการบริหารจัดการแผนผังภูมินิเวศระดับประเทศ จังหวัด และชุมชน

๒) จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน โดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรม ที่เหมาะสม โดยจัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ตามความเหมาะสมของ การใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศ เกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเขตพื้นที่สำหรับเป็นพื้นที่วางแผนผังภูมินิเวศ โดยใช้เขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ เป็นขอบเขตของ ภูมินิเวศ พิจารณาและสรุปศักยภาพและข้อจำกัดในการใช้พื้นที่ โดยกำหนดจากความเหมาะสมของการใช้ พื้นที่ทางภูมินิเวศ และจัดทำแผนผังความเหมาะสมในการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศอย่างยั่งยืนของแต่ละจังหวัด โดยเฉพาะสำหรับเมื่อนำอยู่ ชนบทนั้นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่พิเศษ เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น

๓) จัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่ จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ ประสานงาน และบูรณาการภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่าไม้ พื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยติดตามการพัฒนาพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำ และระดับประเทศ

๔) ปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่าอย่างสมดุล โดยปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่าอย่างสมดุล

๕) พัฒนาและส่งเสริมกลไกการให้บริการของระบบนิเวศ และการสงวนรักษาอนุรักษ์ และฟื้นฟูแหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่าง ยั่งยืน โดยจัดให้มีมาตรการชดเชยและแรงจูงใจในการดำเนินการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ จัดการใช้ประโยชน์ของ ชุมชนในพื้นที่ป่า และส่งเสริมกลไกคาร์บอนเครดิตและกลไกการจ่ายค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ รวมทั้งจัดให้มีการสงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู สภาพแวดล้อมและพื้นที่แหล่งธรรมชาติ แหล่งศิลปกรรมในทุกมิติ ทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม อย่างยั่งยืน โดยการศึกษา สำรวจ วิจัย จัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน ผัง สนับสนุนให้มีมาตรการควบคุม และมาตรการส่งเสริมจูงใจทั้งด้านกฎหมายและด้านเศรษฐศาสตร์ ส่งเสริมกลไกการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น พัฒนาระบบการสร้างองค์ความรู้ สร้างเครือข่าย ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนเพิ่มและรักษาพื้นที่ สีเขียว เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมของประเทศ พื้นฟูระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย : เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้ มาตรฐานความยั่งยืนทาง ภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน พื้นที่ที่มีการดำเนินการสงวน รักษา อนุรักษ์พื้นที่ฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทาง สถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่

ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับ โลก อยู่ในระดับต่ำกว่า ๕๐ ประเทศทั่วโลก

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ประกอบด้วย ๓ แผน

๒.๑) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ ในและนอกถิ่นกำเนิด โดยเฉพาะสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ ใกล้สูญพันธุ์ ด้วยการดำเนินการปราบปรามและป้องกัน การบุกรุกที่ทำลายเพื่อปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ ป่าไม้บนพื้นฐาน ให้คนและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้กลับมีสภาพที่ สมบูรณ์ รวมทั้งรักษาและเพิ่ม พื้นที่ สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการบริหารจัดการป่าไม้เชิงพื้นที่ มีการปกป้องรักษาหยุดยั้งการทำลาย พื้นที่ ป่าไม้ พื้นที่ระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่ สมบูรณ์ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ ดินน้ำที่ เหมาะสมและไม่เกิด ผลกระทบ ส่งเสริมการปลูกป่าและไม้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจากป่าปลูกแบบครบวงจร รวมไปถึงการสร้าง และพัฒนาพื้นที่ สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติในเขตชุมชนเมืองและชนบท

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ที่มีความหลากหลาย ทางชีวภาพสูง โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลาย ทางชีวภาพสูง ควบคู่กับการลดภัยคุกคามต่อพื้นที่ ชนิดสัตว์ป่า และพืชเฉพาะถิ่น ป้องกันและกำจัดชนิดพันธุ์ ต่างถิ่นที่รุกราน ในแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ รวมถึงการบริหารจัดการไม่ให้เกิดความขัดแย้งระหว่างสัตว์ป่า กับคนและชุมชน สร้างระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรม ให้มีความสำคัญกับพันธุกรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่า ต่อระบบนิเวศและ/หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง พัฒนากลไก ทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างกลไก การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและยุติธรรมในระดับท้องถิ่น รวมถึง พัฒนาและบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการทำงานบูรณาการระหว่างภาคส่วน อาทิ ภาคเกษตร ให้เกิดการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๒) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน โดยหยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุก พร้อมทั้งให้มีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่และมีการบูรณาการทุกหน่วยงานในการตรวจสอบติดตาม เฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกป่า และส่งเสริมการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่สภาพเสื่อมโทรม พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย พื้นที่ป่าต้นน้ำบนพื้นที่สูงชัน และพื้นที่แนวกันชน รวมทั้งส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำที่เหมาะสมและไม่เกิดผลกระทบ โดยกำหนดสิทธิชุมชนที่เข้าไปใช้ประโยชน์จากป่านั้น และสร้างกลไกที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและกฎหมาย เพื่อสามารถระบุแหล่งกำเนิดของไม้ ป้องกัน การลักลอบทำไม้ที่ผิดกฎหมาย และส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติในเขตชุมชนเมืองและชนบท เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์และรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ เกิดความรู้สึกหวงแหน เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และได้รับความสุขจากทรัพยากรธรรมชาติรวมทั้งส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชนและป่าครอบครัวแบบมีส่วนร่วม

๓) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโต ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทาง การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุด ต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการ พัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้อง กับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย

๑. การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

๒. พื้นที่สีเขียว ทุกประเภทเพิ่มขึ้น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : ดัชนีสมรรถนะ สิ่งแวดล้อมดีขึ้นจากเดิม สัดส่วนพื้นที่สีเขียว ทุกประเภท ได้แก่ พื้นที่ป่าธรรมชาติ พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ พื้นที่สีเขียวในเมืองและ ชนบท รวมทั้งป่าในเมือง และชุมชนเพื่อการเรียนรู้ พักผ่อนหย่อนใจ (ร้อยละของพื้นที่ทั้ง ประเทศ)

๒.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานเพื่อแก้ไข ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศได้อย่างยั่งยืน

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจก ของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขา พลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วน การใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคม ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต ทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) ปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ โดยคำนึงถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศในระยะยาวรวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูล การคาดการณ์สภาพภูมิอากาศและระบบเตือนภัย ล่วงหน้าที่รวดเร็ว แม่นยำและมีประสิทธิภาพ บูรณาการประเด็นด้านการปรับตัวต่อการ

เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศในกระบวนการจัดทำแผนรายสาขาและรายพื้นที่ และมีการดำเนินการและติดตามประเมินผล อย่างต่อเนื่อง

๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของ ภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจ ให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับ ผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย : การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ของประเทศไทยลดลง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขา พลังงานและขนส่งสาขา กระบวนการอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์และ สาขา การจัดการของเสีย ลดลง (ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์)

๒.๓) แผนการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากลและคำนึงเน้นการจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ และจัดทำระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบ รวบรวมและบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ การใช้มาตรการ ทาง เศรษฐศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษ ส่งเสริมการลดหรือเลิกใช้สารเคมีอันตราย ควบคุม ป้องกันของเสียจากสินค้าจากต่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการมลพิษ

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ ของ ประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้าง ระบบ ภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความ เสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เป็น หลักการจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึง การประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสี่ยง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมาย ที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาวครอบคลุมถึงการบริหาร จัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบาย มลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวม และเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการ ติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณ การจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัด คุณภาพ

อากาศเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษ ทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและ แนวทางการดำเนินงาน ครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสีย อุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการ การควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่ กำจัดขยะ ให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบ การอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซาก ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้น จากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะมีปัญหาในอนาคต การจัดการขยะ จากการก่อสร้างและการรื้อถอน สิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษ จากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการ ขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทาง ประชาธิปไตย เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ บนฐานของความรับผิดชอบ ตามบทบาทหน้าที่

๔) จัดการสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จำกัดการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมให้มีการลดและเลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สำหรับการทำการเกษตรทุกประเภทเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อม ในรูปแบบมาตรฐานสากล ได้แก่ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม โดยให้มีข้อกำหนด สำหรับการทำการเกษตรทุกประเภท เพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีเกษตรออกสู่สิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำใต้ดิน แม่น้ำ ลำคลอง แหล่งน้ำทะเล การชะล้างและตกค้างในดินรวมทั้งการฟุ้งกระจายในอากาศ โดยจะต้องเป็นความรับผิดชอบของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ใช้สารเคมีในการควบคุมป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีดังกล่าว และรับผิดชอบในการส่งเสริมความรู้และการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและปลอดภัย

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย

๑. คุณภาพน้ำในแหล่ง น้ำผิวดิน แหล่งน้ำ ใต้ดินและแหล่งน้ำ ทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับ ประเภท การใช้ประโยชน์

๒. คุณภาพอากาศ เสียง และความ สั่นสะเทือนอยู่ ระดับมาตรฐาน ของประเทศไทย

๓. การจัดการขยะมูล ฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาค การเกษตรและการ อุตสาหกรรมมี ประสิทธิภาพมากขึ้น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำ ผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดิน อยู่ในเกณฑ์เหมาะสม กับประเภทของการใช้ ประโยชน์ (ร้อยละของพื้นที่ เป้าหมายทั้งหมด) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ประเทศไทย (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมาย ทั้งหมด) ดัชนีประสิทธิภาพการ จัดการขยะ

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

ด้านที่ ๕ เศรษฐกิจ มีเป้าหมายประสงค์ เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศกระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูป เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาคและ ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ด้านที่ ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายประสงค์เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการดูแล รักษา และฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์ยั่งยืนเป็นฐานการพัฒนาประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเกิดความสัมพันธ์ระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ลดความขัดแย้งของการพัฒนาที่ใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ บรรเทาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ และมีระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามแนวทางประชารัฐ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๔ กิจกรรม ประกอบด้วย ๑) เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ตามเป้าหมาย ๒) การบริหารจัดการเขตทางทะเลและชายฝั่งรายจังหวัด ๓) การบริหารจัดการน้ำเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ๔) ปฏิรูประบบการบริหารจัดการเขตควบคุมมลพิษกรณีเขตควบคุมมลพิษมาตาปุด

ด้านที่ ๙ สังคม มีเป้าหมายประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคม การคุ้มครองกลุ่มเปราะบางในสังคม ตลอดจนการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและแหล่งทุนของประชาชน โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย ๑) การมีระบบการออมเพื่อสร้างหลักประกันรายได้หลังวัยเกษียณที่เพียงพอและครอบคลุมในกลุ่มแรงงานทั้งในและนอกระบบ ๒) ผลักดันให้มีฐานข้อมูลทางสังคมและคลังความรู้ในระดับพื้นที่ เพื่อให้สามารถจัดสวัสดิการและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ๓) การปฏิรูปการขึ้นทะเบียนคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิสวัสดิการและความช่วยเหลือได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ๔) การสร้างกลไกที่เอื้อให้เกิดชุมชนเมืองจัดการตนเอง และ ๕) การสร้างมูลค่าให้กับที่ดินที่รัฐจัดให้กับประชาชน

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคต่าง ๆ และการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างการใช้ทรัพยากรทุกขั้นตอนของการผลิตและการบริโภคมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างมูลค่าและรายได้จากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน เพื่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๙ การรักษาความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๑ : รักษา ความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔) ตัวชี้วัด

(๑) ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุล

(๒) ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและสามารถป้องกัน หรือลดผลกระทบต่อชุมชนจากการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานระดับสากลและพันธกรณีของไทย

๕) กลยุทธ์

(๑) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยกำหนดพื้นที่การสงวนอนุรักษ์ และพัฒนาที่ชัดเจนอย่างเหมาะสม

(๒) เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกและตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมั่นคงและยั่งยืนตามแนวทางประชารัฐ

(๓) เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการปกป้องสิทธิชุมชน และแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับประชาชน โดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ประชาชน เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ นโยบายการคลัง และการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงพัฒนากระบวนการ ยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากภายนอกประเทศ โดยเฉพาะปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ การลักลอบนำเข้าวัตถุมีพิษ สารเคมีอันตราย และกากของเสียต่าง ๆ จากโรงงานอุตสาหกรรมของต่างชาติที่เข้ามาตั้งในอาณาเขตของประเทศไทย ซึ่งปล่อยของเสีย กระทบสิ่งแวดล้อม

(๕) ส่งเสริมการผลิต การบริโภค การนำเข้า การส่งออก การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ โดยให้มีการรักษาและคุ้มครองการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพคุ้มค่า เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมสามารถเจริญเติบโตควบคู่กับการรักษาสังแวดล้อม

(๖) ส่งเสริมความร่วมมือระดับทวิภาคีและพหุภาคีในภูมิภาคอาเซียนและโลก เพื่อเป็นภาคีด้านการรักษา การเฝ้าระวัง และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และแก้ปัญหาผลกระทบด้าน

ระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตของชุมชนและสังคม และภัยพิบัติ ที่เกิดขึ้นร่วมกันอย่างใกล้ชิด รวมทั้งส่งเสริมในการแก้ไขปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดน เช่น หมอกควันจากไฟป่า การก่อสร้างเขื่อนในแนวแม่น้ำสายหลัก ที่ไหลผ่านระหว่างประเทศ และขยะทะเล เป็นต้น

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๑ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

๒.๓.๒ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒.๓.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๒.๓.๔ แผนพัฒนาจังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๒.๓.๕ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๓.๖ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๒.๓.๗ แผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์
พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) พื้นที่ตำบลหนองโพ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) พื้นที่อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติกำหนดโครงการ แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณที่สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสามารถกำกับติดตามประเมินผลได้

๓.๑ การประเมินบริบทสถานการณ์ ปัญหา ศักยภาพ และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๑.๑ สภาพทั่วไปของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑) ด้านกายภาพ/โครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ที่ตั้ง ตำบลหนองโพ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอตากลี ห่างจากที่ว่าการอำเภอตากลี ระยะทางรวม ประมาณ ๒๓ กิโลเมตร เริ่มต้นจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ บริเวณบ้านสามแยกตำบลตากลี ไป ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๙ (อำเภอตากลี - อำเภอตากฟ้า) ทางทิศเหนือ เป็นระยะทางประมาณ ๑๓ กิโลเมตร ถึงบ้านหัวหวาย ตำบลตากลี ตรงเข้าสู่ถนนลาดยาง เลียบขนานทางรถไฟสายเหนือปากใต้ จนถึงศูนย์กลางตำบลที่บ้านหนองโพ หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒ ระยะทางประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อด้านลพบุรีเขาบ่อแก้ว อำเภอพยุหะคีรี และตำบลอุ้มบุญ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์

ทิศใต้ ติดต่อด้านหัวหวาย อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ และตำบลบ้านไร่พัฒนา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท

ทิศตะวันออก ติดต่อด้านหัวหวาย อำเภอตากลี และตำบลอุ้มบุญ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์

ทิศตะวันตก ติดต่อด้านลพบุรีเขาบ่อแก้ว และตำบลเนินมะกอก อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

รูปที่ ๑ แสดงพื้นที่ตั้งเขตตำบลหนองโพ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่เกือบทั้งหมดเป็นที่ราบลุ่มและที่ดอน ระดับความสูงของพื้นที่ประมาณ ๑๙ - ๓๖ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยทางด้านทิศเหนือและ ทิศตะวันออก จะมีระดับความสูงประมาณ ๒๐ - ๓๖ เมตร ลักษณะของพื้นที่จะลาดเอียงลงสู่ทิศตะวันตกและทิศใต้ ซึ่งจะมีระดับความสูงประมาณ ๑๙ - ๒๕ เมตร โดยมีทางรถไฟสายเหนือเป็นแนวแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๒ ส่วน และเป็นแนวกันการไหลของน้ำฝนแหล่งน้ำธรรมชาติมีน้อยและเป็นสายสั้นๆ ที่ไหลมาจากตำบลใกล้เคียงทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ ภูมิอากาศโดยทั่วไปของตำบลหนองโพ มีลักษณะอากาศร้อนชื้นมีช่วงฤดูฝนและ ฤดูแล้งที่เห็นชัดเจนฤดูฝนได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือน ตุลาคมและจะมีฝนตกชุกในเดือนกันยายน - ตุลาคมส่วนฤดูหนาวได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงกลางเดือนตุลาคม - กลางเดือนกุมภาพันธ์และจะมีอากาศหนาวเย็นในช่วงปลาย เดือนธันวาคม - กลางเดือนมกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน ในพื้นที่ของตำบลหนองโพลักษณะของเนื้อดินมีลักษณะเป็นดินร่วนดินเหนียวปนทราย เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่อ้อย ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง

๒) ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ การเกษตร ประชากรในเขตของตำบลหนองโพ ประมาณ ร้อยละ ๘๐ ของตำบล ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำไร่อ้อย ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ (ฟาร์มไก่ ฟาร์มแพะ เลี้ยงวัว) และรับจ้างทั่วไป

๒.๒ การปศุสัตว์ ประชากรในเขตของตำบลหนองโพ มีการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ การทำฟาร์มสุกร ฟาร์มแพะ การเลี้ยงวัว เป็นต้น

๒.๓ การบริการ

- ปั้มน้ำมัน ๖ แห่ง
- โรงสี ๑ แห่ง
- ธนาคารกรุงเทพ สาขาเกษตรไทยอุตสาหกรรมน้ำตาล

๒.๔ การท่องเที่ยว

- วัดหลวงพ่อดำ เป็นที่ประดิษฐานรูปหล่อหลวงพ่อดำ (พระครูนิวาสธรรมขันธ์) เกจิอาจารย์ชื่อดังแห่งเมืองปากน้ำโพ และพิพิธภัณฑสถานหลวงพ่อดำ ซึ่งภายในบอกเล่าประวัติความเป็นมาของบ้านหนองโพ และหลวงพ่อดำ

๒.๕ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ ตำบลหนองโพ มีผู้ประกอบการสินค้า OTOP จำนวน ๒ กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มกันเพ็ชรบ้านละคร ผลิตภัณฑ์ คือ หัวโขนและเครื่องประดับละคร
- กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอาชีพวัดหลวงพ่อดำ ผลิตภัณฑ์ คือ มะพร้าวแก้วและขนมไทย

๒.๖ แรงงาน ประชากรในตำบลหนองโพ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำไร่ไถนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ (ฟาร์มไก่ วัว แพะ) และรับจ้างทั่วไป

๒.๗ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบลหนองโพ อำเภอตากลี มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๙ ข้อมูลสถานประกอบการในการกำกับ ดูแล ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับที่ ๒ และ ๓)

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแบ่งเป็น ๓ จำพวก

รายการ	จำนวน(แห่ง)	เงินทุน (บาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
โรงงานจำพวก ๑			
โรงงานจำพวก ๒	๑	๑๕,๘๑๐,๔๔๔	๑๐
โรงงานจำพวก ๓	๒๐	๔๓,๘๘๗,๙๔๓,๔๕๕	๑,๔๕๕
รวม	๒๑	๔๓,๙๐๓,๘๐๓,๘๙๙	๑,๔๖๕

ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมในตำบลหนองโพ อำเภอตากลี แยกตามหมวดอุตสาหกรรม

ที่	รายการ	จำนวน	เงินลงทุน	คนงานรวม	หญิง	ชาย
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช (Basic agro-Industry)	๒	๑๕,๕๘๔,๐๐๐	๖	๑	๕
๒	อุตสาหกรรมอาหาร (Food)	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๗๐	๑๔๖	๓๒๔
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม (Beverage)	๒	๖,๓๖๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๖๔	๔๘	๒๑๖
๔	สิ่งทอ (Textile)	๐	๐	๐	๐	๐
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า (Wearing Apparel)	๐	๐	๐	๐	๐
๖	ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ (Leather products & Footwear)	๐	๐	๐	๐	๐
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ (Wood & Wood products)	๐	๐	๐	๐	๐
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น	๐	๐	๐	๐	๐
๙	ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ (Paper & Paper products)	๓	๔,๐๘๕,๘๑๐,๔๔๔	๓๔๓	๑๑๘	๒๒๕

ที่	รายการ	จำนวน	เงินลงทุน	คนงานรวม	หญิง	ชาย
๑๐	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	๐	๐	๐	๐	๐
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี (Chemical & Chemical products)	๒	๑๙,๘๖๒,๔๑๙,๔๕๕	๑๕๙	๕๑	๑๐๘
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม (Petroleum products)	๐	๐	๐	๐	๐
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber products)	๐	๐	๐	๐	๐
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก (Plastic products)	๐	๐	๐	๐	๐
๑๕	ผลิตภัณฑ์โลหะ (Non-metal products)	๒	๓๕,๙๐๐,๐๐๐	๗	๐	๗
๑๖	ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน (Basic metal products)	๐	๐	๐	๐	๐
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ (Fabricated products)	๑	๒๕,๕๐๐,๐๐๐	๒๓	๒	๒๑
๑๘	ผลิตเครื่องจักร และเครื่องกล (Machinery)	๐	๐	๐	๐	๐
๑๙	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ (Electrical Machinery and Supplies)	๐	๐	๐	๐	๐
๒๐	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะ และอุปกรณ์	๐	๐	๐	๐	๐
๒๑	การผลิตอื่นๆ (Other Manufacturing Industries)	๘	๘,๕๑๓,๕๙๐,๐๐๐	๑๘๓	๔๐	๑๔๓
รวม		๒๑	๕๓,๙๐๓,๘๐๓,๘๙๙	๑,๔๖๙	๔๐๖	๑,๐๖๓

ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๙ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์

สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๕ อันดับแรกของตำบลหนองโพ ได้แก่

อันดับ ๑ อุตสาหกรรมเคมี ประกอบด้วย กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า จากเชื้อเพลิงชีวมวล พลังงาน
แสงอาทิตย์ และก๊าซชีวภาพ เป็นหลัก และกิจการอื่นๆ อาทิ เช่น กิจการเกี่ยวกับจัดหาน้ำ
เพื่อการอุตสาหกรรม ผลิตไอน้ำ และผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุเหลือใช้อัดแท่ง

อันดับ ๒ อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม ประกอบด้วย กิจการผลิตเอทิลแอลกอฮอล์/เอทานอล

อันดับ ๓ อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย กิจการผลิตน้ำตาลทรายดิบ น้ำตาลทรายขาว และข้าวบริสุทธิ์

อันดับ ๔ อุตสาหกรรมอื่นๆ ประกอบด้วย กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า จากเชื้อเพลิงชีวมวล พลังงาน
แสงอาทิตย์ และก๊าซชีวภาพ เป็นหลัก และกิจการอื่นๆ อาทิ เช่น กิจการเกี่ยวกับจัดหาน้ำ
เพื่อการอุตสาหกรรม ผลิตไอน้ำ และผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุเหลือใช้อัดแท่ง

อันดับ ๕ อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ ประกอบด้วย กิจการผลิตเยื่อกระดาษฟอก
ขาวจากขานอ้อย ภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่ผลิตจากเยื่อกระดาษขานอ้อย หลอดจากกระดาษ

๓) ด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๑ น้ำ

๓.๑.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ คือ ลำห้วยดีปี่ ลำห้วยนาขอม ลำห้วยหนองลาด ลำ
ห้วยคุตตะระ ลำห้วยหนองระกำ คลองภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ ๙, ๑๐ และ ๓

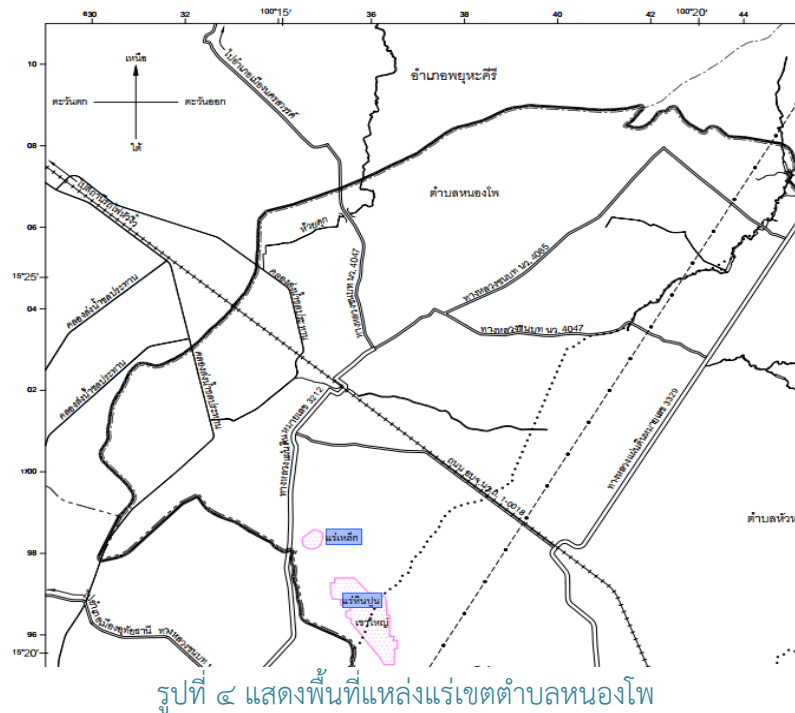
๓.๑.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเอง

- ฝาย จำนวน ๑ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น จำนวน ๖ แห่ง
- บ่อบาดาล จำนวน ๖๗ แห่ง
- สระน้ำ จำนวน ๓๐ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๑ แห่ง

๓.๓ ภูเขา ในพื้นที่ตำบลหนองโพ มีพื้นที่ที่เป็นภูเขาเล็กน้อย คือ หมู่ที่ ๘ บ้านเขาปูน อุตสาหกรรมในพื้นที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อม

๓.๔ แหล่งแร่

แร่เหล็ก บริเวณเขาแหลม เขาปูน เขาใหญ่ หมู่ที่ ๔ บ้านหนองตาราม ลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นแหล่งแร่ที่มีการเกิดร่วมกันแบบแปรสัณพัทธ์ ตามแนวสัมผัสระหว่างหินปูนและหินอัคนีแทรกซ้อน มีรูปร่างเป็นกระเปาะ แร่เหล็กที่พบประกอบด้วยแร่แมกนีไทต์และฮีมาไทต์ พื้นที่แหล่งแร่มีเนื้อที่ประมาณ ๑.๘๙ ตารางกิโลเมตร มีปริมาณสำรองที่มีศักยภาพเป็นไปได้ประมาณ ๑.๖๑ ล้านเมตริกตัน แหล่งแร่เคยมีประทานบัตรทำเหมืองแร่มาก่อน ปัจจุบันสิ้นอายุไปแล้ว

๔) ด้านสังคม

๔.๑ ประชากร จำนวนประชากรทั้งหมด ๙,๖๗๖ คน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๔,๗๘๙ ครัวเรือน ชาย จำนวน ๔,๗๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๘ หญิง จำนวน ๔,๙๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๙๒

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)	ครัวเรือน (หลัง)
๑	บ้านหนองโพ	๓๘๘	๔๔๐	๘๒๘	๔๕๑
๒	บ้านตลาดหนองโพ	๓๔๔	๓๓๖	๖๘๐	๓๘๓
๓	บ้านห้วยดุก	๒๘๕	๒๙๘	๕๘๓	๒๐๒
๔	บ้านหนองตาราม	๔๑๖	๔๓๓	๘๔๙	๔๓๐
๕	บ้านหนองเต็งรัง	๒๗๑	๒๕๖	๕๒๗	๒๗๓
๖	บ้านปากหลัก	๒๕๓	๒๖๖	๕๑๙	๒๑๐
๗	บ้านหนองระกำ	๒๘๘	๒๘๒	๕๗๐	๒๕๑
๘	บ้านเขาใหญ่	๒๖๒	๒๗๒	๕๓๔	๒๔๗
๙	บ้านหนองปิ่นแตก	๒๒๙	๒๔๑	๔๗๐	๑๖๐

๑๐	บ้านหนองไม้แดง	๓๕๖	๔๑๕	๗๗๑	๒๔๙
๑๑	บ้านหนองโพเหนือ	๖๖๗	๗๐๘	๑,๓๗๕	๖๙๕
๑๒	บ้านสอนจันทร์	๒๖๑	๒๕๗	๕๑๘	๑๙๗
๑๓	บ้านหนองใหญ่	๑๕๐	๑๗๖	๓๒๖	๑๐๔
๑๔	บ้านหนองโพใต้	๔๔๖	๔๑๙	๘๖๕	๘๔๒
๑๕	บ้านเขาพลอง	๑๓๓	๑๒๘	๒๖๑	๙๕
	รวม	๔,๗๔๙	๔,๙๒๗	๙,๖๗๖	๔,๗๘๙

ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม ๒๕๖๘ : ระบบสถิติทางการทะเบียน กรมการปกครอง

๔.๒ การศึกษาประกอบด้วย

ชื่อสถานศึกษา	จำนวน (แห่ง)
<u>ระดับปฐมวัย</u> ๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านหนองปิ่นแตก ๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดหนองโพ ๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านหนองโพ ๔. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดวาปีรัตนาราม	๔
<u>ระดับประถมศึกษา</u> ๑. โรงเรียนวัดวาปีรัตนาราม ๒. โรงเรียนบ้านหนองตาราม ๓. โรงเรียนบ้านหนองเต็งรัง ๔. โรงเรียนบ้านหนองไม้แดง ๕. โรงเรียนวัดห้วยดุก ๖. โรงเรียนบ้านหนองปิ่นแตก ๗. โรงเรียนบ้านเขาปูน ๘. โรงเรียนวัดหนองโพ (นิเวศานุสรณ์)	๘
<u>ระดับมัธยมศึกษา</u> ๑. โรงเรียนหนองโพพิทยาสรรค์	๑

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

๔.๓ สาธารณสุข

๔.๓.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองโพเหนือ รับผิดชอบ หมู่ที่ ๑, ๒, ๔, ๘, ๑๑, ๑๒ และ ๑๔
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้วยดุก รับผิดชอบ หมู่ที่ ๓, ๕, ๖, ๗, ๙, ๑๐, ๑๓ และ ๑๕

๔.๓.๒ สถานพยาบาลเอกชน จำนวน ๓ แห่ง

๔.๓.๓ ร้านขายยา จำนวน ๓ แห่ง

๔.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๔.๑ สถานีตำรวจ (ที่พักสายตรวจตำบล) จำนวน ๑ แห่ง

๔.๔.๒ ชุดรักษาความสงบเรียบร้อยประจำตำบล จำนวน ๒๑ คน

๔.๔.๓ อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๓๓ คน

๔.๔.๔ รถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ ความจุ ๖,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๑ คัน

๔.๕ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๔.๕.๑ การนับถือศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ โดยมีวัด/สำนักสงฆ์ และองค์กรศาสนา ประกอบด้วย

- วัด ๑๐ แห่ง
- สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง
- ศาลเจ้า ๑ แห่ง

๔.๕.๒ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น ตำบลหนองโพ มีผู้ประกอบการสินค้า OTOP ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น คือกลุ่ม กันเพ็ชรบ้านละคร ผลิตภัณฑ์ คือ หัวโขนและเครื่องประดับละคร

๔.๕.๓ ประเพณีและงานประจำปีในตำบลหนองโพ คือ งานศาลเจ้าตำบลหนองโพ จะจัดในช่วงเดือน พฤศจิกายน ของทุกปี งานประจำปีวัดหนองโพ จะจัดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี และงานสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีวันสงกรานต์

๔.๕.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก หัวโขนและเครื่องประดับละคร

๕) ด้านการบริหารจัดการ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ มีการกำหนดนโยบาย การบริหารการจัดการ การปกครองและอำนาจหน้าที่ของตนเองในการบริหารจัดการข้อบัญญัติให้มีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบล

๕.๑ การคมนาคม

ที่	ลักษณะ	จำนวน (สาย)	ความยาว (กิโลเมตร)
๑	ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง สภาพถนนลาดยาง	๑	๗
๒	ถนนในความรับผิดชอบของกรมโยธาธิการและผังเมือง สภาพถนนลาดยาง	๔	๑๖
๓	ถนนในความรับผิดชอบของ อบต.หนองโพ	๗๙	-
๔	ถนนคอนกรีต	๓๑	๖๒
๕	ถนนลาดยาง	๑	๔
๖	ถนนลูกรัง	๔๗	๖๔
๗	ทางรถไฟสายเหนือ กรุงเทพฯ – เชียงใหม่	-	-

๕.๒ การระบายน้ำ

๕.๒.๑ จำนวนราง / ท่อระบายน้ำ จำนวน ๕ แห่ง

๕.๒.๒ ถนนที่มีราง / ท่อระบายน้ำด้านเดียว จำนวน ๕ สาย ระยะทางรวม ๑ กิโลเมตร

๕.๒.๓ ระยะเวลาที่มีน้ำท่วมขัง ช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายน

ระยะเวลา น้ำขังนานที่สุด ๗ วัน

๕.๓ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๕.๓.๑ ปริมาตรขยะ จำนวน ๒๘ ลบ.ม. / วัน

๕.๓.๒ รถบรรทุกขยะมูลฝอยแบบอัดท้าย จำนวน ๑ คัน ปริมาตรความจุ ๑๐ ลบ.ม.

๕.๓.๓ พนักงานที่รับผิดชอบด้านการจัดเก็บขยะ จำนวน ๓ คน

๕.๓.๔ พื้นที่กำจัดขยะ (เป็นของ อบต.) จำนวน ๑๑ ไร่

๕.๓.๕ วิธีการกำจัดขยะ ใช้วิธีฝังกลบ

๕.๓.๖ อัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะ

- บ้านพักอาศัย และร้านค้า ๓๐ บาท/เดือน
- โรงงานอุตสาหกรรม ๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ บาท/เดือน

๕.๔ การสื่อสาร

๕.๔.๑ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขเอกชน จำนวน ๑ แห่ง

๕.๔.๒ บริการโทรศัพท์สาธารณะ จำนวน ๑๒ แห่ง

๕.๔.๓ ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๕.๔.๔ หอกระจายข่าวของ อบต. จำนวน ๑ แห่ง (ครอบคลุมพื้นที่ ๑๕ หมู่บ้าน)

๓.๑.๒ สภาพการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ข้อมูลสภาพการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้มาจากการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis) เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาดำเนินการกำหนดกลยุทธ์สำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วย TOWS Matrix และออกแบบแนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑) การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)

Gap Analysis เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ในส่วนที่เป็นช่องว่างระหว่างเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผลสำเร็จเปรียบเทียบกับสถานการณ์และปัญหาของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในปัจจุบัน ทำให้เห็นช่องว่างที่เกิดขึ้นและนำช่องว่างดังกล่าวไปวิเคราะห์หาวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำไปพัฒนาและจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่ออุดช่องว่างที่เกิดขึ้น โดยการวิเคราะห์ช่องว่างของการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสามารถใช้เกณฑ์คุณลักษณะการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ช่องว่าง				
ประเด็น	เป้าหมาย	สถานการณ์ดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
มิติกายภาพ	- ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่ต้อง ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาให้สามารถ ให้บริการ อำนวยความ สะดวก ให้กับประชาชนหรือ รองรับการพัฒนาของ ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้ง การจัดทำผังเมืองที่ เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่	<u>สถานการณ์ความสำเร็จ :</u> ข้อมูลด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ได้แก่ ไฟฟ้า คุณภาพน้ำประปา ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบ รักษาความปลอดภัย เป็นต้น <u>สถานการณ์ปัญหาของพื้นที่</u> : ยังขาดการพัฒนาพื้นที่สี เขียวระหว่างพื้นที่ อุตสาหกรรมและพื้นที่ ชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้ ให้เกิดการใช้ประโยชน์ ร่วมกับชุมชน	- แนวคิดการ ออกแบบเชิงนิเวศ เพื่อยกระดับระบบ สาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ รองรับการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ - พัฒนาพื้นที่แนว ป้องกันมลพิษใน พื้นที่พัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิง นิเวศ	ปรับปรุงภูมิทัศน์ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว ส่งเสริมให้ ชุมชนได้ใช้ ประโยชน์ และ ดำเนินการ พัฒนาพื้นที่แนว ป้องกันมลพิษ ใน พื้นที่พัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิง นิเวศ
มิติเศรษฐกิจ	- สร้างความเชื่อมโยง เศรษฐกิจชุมชนและ	<u>สถานการณ์ความสำเร็จ :</u>	- ส่งเสริมให้ ผู้ประกอบการ	- ส่งเสริมองค์ ความรู้ด้าน

การวิเคราะห์ช่องว่าง				
ประเด็น	เป้าหมาย	สถานการณ์ดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการ พัฒนา	ข้อเสนอแนะ
	อุตสาหกรรมในพื้นที่ เกิด การพึ่งพาอาศัยกัน/ เศรษฐกิจหมุนเวียน	- ข้อมูลของพื้นที่ด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้ต้องส่งเสริม <u>สถานการณ์ปัญหาของพื้นที่</u> : ชุมชนยังขาดองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด - ขาดความร่วมมือของประชาชน - ขาดแรงงาน - การขนส่งข้ามเขตส่งผลต่อต้นทุน	อุตสาหกรรม ดำเนินกิจกรรมหรือโครงการตามหลักการพึ่งพาอาศัยกัน/เศรษฐกิจหมุนเวียนส่งเสริมซื้อสินค้าบริการจากชุมชนในพื้นที่ - ส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด BCG Model เพื่อลดต้นทุน	พัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาดยุคใหม่ เช่น ช่องทางออนไลน์ - ให้ความรู้สร้างความเข้าใจ กับภาคประชาชน การจูงใจให้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย สร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าเกษตร
มิติ สิ่งแวดล้อม	- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด BCG Model มีการลดการใช้ทรัพยากร / เพิ่มประสิทธิภาพในใช้พลังงาน ลดการก่อเกิดของเสีย มลภาวะ และมลพิษจากทุกภาคส่วน ลดการใช้สารเคมี ที่มีความเป็นพิษ	<u>สถานการณ์ความสำเร็จ :</u> - ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ - มีการประกาศให้พื้นที่อุตสาหกรรมเป็นเขตควบคุมมลพิษ โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ <u>สถานการณ์ปัญหาของพื้นที่</u> : - ประชาชนและผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บคัดแยก ดูแลตรวจสอบเครื่องจักร และการจัดการขยะมูลพิษทางอากาศ - เกษตรกรในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังทำ การเกษตรรูปแบบที่ไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม - ขาดความเชื่อมโยงฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	- พัฒนาระบบควบคุมมลพิษ ระบบเตือนภัย และตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อม - พัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ - พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทั้งภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด BCG Model	- ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนการจัดการขยะโดยหลัก ๓R (zero waste) - ควรมีกระบวนการสร้างความเข้าใจต่อชุมชน ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม - เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบลงพื้นที่ประสานและสร้างความเข้าใจกับประชาชนในชุมชน

การวิเคราะห์ช่องว่าง				
ประเด็น	เป้าหมาย	สถานการณ์ดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
				- ควรส่งเสริมให้มีการทำ - การเกษตรที่ - คำนึงถึง - ผลกระทบ ต่อ - สิ่งแวดล้อม - ควรต่อยอด - ทรัพยากรธรรมชาติ และ - สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้เป็น - แหล่งท่องเที่ยว - เชิงนิเวศ
มิติสังคม	- ประเด็นการพัฒนาสำคัญ - ทางด้านสังคมของพื้นที่ที่ - ต้องการพัฒนาหรือแก้ไข - ปัญหา	<u>สถานการณ์ความสำเร็จ :</u> คนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิต และรายได้เพิ่มขึ้น - ปัญหาอาชญากรรม/ยา - เสพติดลดลง - ประชาชนมีการเจ็บป่วย - จากมลพิษทางอากาศ เช่น - ภูมิแพ้ ลดลง - มีการพัฒนาเมืองที่เอื้อต่อ - สุขภาพดีในมิติ สิ่งแวดล้อม - สุขภาพ เศรษฐกิจและสังคม <u>สถานการณ์ปัญหาของพื้นที่ :</u> ประชาชนขาดความรู้ความ เข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม และ ขาดความร่วมมือกับ ประชาชนในชุมชน - พื้นที่อุตสาหกรรมส่ง - ผลกระทบต่อ - ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็น - แหล่งทำกินของ ประชาชน - ในพื้นที่	- หน่วยงานผลิต - ดังนี้ ๑) ผลการวิเคราะห์ - จุดเด่น ข้อด้อยหรือ - อุปสรรคในด้านต่างๆ ๒) ประเด็นที่ถูกชี้บ่ง - ที่เป็นปัญหา หรือ - ประเด็นการพัฒนา	- ให้ความรู้ความ - เข้าใจกับคนวัย - ทำงานให้กลับมา - ทำงานที่บ้าน - ผู้นำมีการ - รณรงค์ให้ - ประชาชนมี - คุณธรรม ส่งเสริม - ให้คนในชุมชน - ออกกำลังกาย - หรือมีกิจกรรม - ประชาชนที่อยู่ - ในพื้นที่ก่อน - อุตสาหกรรมมาตั้ง - ควรได้รับการ - ชดเชยที่เหมาะสม - ควรมีกิจกรรม - ส่วนรวมระหว่าง - ชุมชนและโรงงาน - อุตสาหกรรมที่ - มองถึง คุณภาพ - ชีวิตที่ดีในชุมชน - เช่น การปลูกป่า - โดยให้ - ภาคอุตสาหกรรม - สนับสนุนโครงการ

การวิเคราะห์ช่องว่าง				
ประเด็น	เป้าหมาย	สถานการณ์ดำเนินการ (ความสำเร็จและปัญหา)	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
นิติการบริหารจัดการ	๑.นโยบาย กรอบทิศทางในการมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามบริบท อัตลักษณ์ หรือวัฒนธรรม ของพื้นที่ ๒.การประกาศนโยบายสู่สาธารณะ เพื่อสร้างการรับรู้และความร่วมมือ	<u>สถานการณ์ความสำเร็จ :</u> มีศูนย์กลางในการบริหารจัดการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับพื้นที่ <u>สถานการณ์ปัญหาของพื้นที่ :</u> ประชาชนในพื้นที่รับรู้ข่าวสารและเข้าใจการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน้อย	- หน่วยงานผลิตผลผลิต ดังนี้ ๑) นโยบายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒) ผลการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ	จัดตั้งศูนย์กลางในการบริหารจัดการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับพื้นที่ เพื่อบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน

๒) การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis)

Scenario Analysis เป็นการวิเคราะห์และคาดการณ์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแนวโน้มที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการพิจารณาแนวโน้ม (Trends) ที่มองเห็นอยู่ในปัจจุบันและความไม่แน่นอน (Uncertainties) ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่มีความสำคัญ ส่งผลกระทบในวงกว้าง และมีโอกาสเกิดขึ้นสูง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่สามารถรองรับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในการวิเคราะห์สามารถใช้ STEEP Analysis เป็นกรอบในการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว Scenario Analysis		
ประเด็น	สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต	โอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
สังคม	<u>สถานการณ์ปัจจุบัน :</u> - ประชาชน เข้าสู่สังคมสูงวัย เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น ขาดคนรุ่นใหม่ในการทำเกษตรกร - เกิดความขัดแย้งทางการเมือง <u>เหตุการณ์ในอนาคต :</u> ประชาชนในชุมชนเป็นสังคมสูงอายุ ขาดแคลนแรงงาน	<u>ผลกระทบเชิงบวก :</u> เป็นสถานที่ที่มีคนรู้จักในการพัฒนาให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น <u>ผลกระทบเชิงลบ :</u> การพัฒนาให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป็นไปได้ล่าช้า - ขาดแคลนประชาชนวัยแรงงาน
เทคโนโลยี	<u>สถานการณ์ปัจจุบัน :</u> โรงงานในพื้นที่มีเทคโนโลยีขั้นพื้นฐานในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิบริหารจัดการการเกษตร - แรงงานขาดความเชี่ยวชาญในการใช้งานเทคโนโลยี <u>เหตุการณ์ในอนาคต :</u> เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนพัฒนานวัตกรรมขั้นสูงเพื่อลดต้นทุนและมีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีมากขึ้น	<u>ผลกระทบเชิงบวก :</u> ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสามารถส่งออกในราคาสูงและกระบวนการผลิตเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - มีเทคโนโลยีสำเร็จรูป มีมาตรฐาน สะดวกในการใช้งาน - สามารถผลิตได้ปริมาณเยอะขึ้น ใช้แรงงานน้อยลง - เข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย อย่างทั่วถึง <u>ผลกระทบเชิงลบ :</u> จำนวนแรงงานคนน้อยลง

การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว Scenario Analysis		
ประเด็น	สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต	โอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
	- ส่งเสริมแนวคิดเทคโนโลยีฐานรากในระดับเยาวชนเพื่อสร้าง ความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน - มีการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างแพร่หลาย สามารถลดต้นทุนเกษตรกร สามารถ ควบคุมคุณภาพพืชผลทางการเกษตร สร้างรายได้ให้เกษตรกร ชุมชนมีคุณภาพ ชีวิตดีขึ้น	- ต้องใช้เงินลงทุนสูง - ขาดองค์ความรู้/ ขาดบุคลากร ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ในระยะยาว - การใช้เทคโนโลยีที่ ผิดไม่สามารถเต็มเต็มศักยภาพให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้งาน
เศรษฐกิจ	<u>สถานการณ์ปัจจุบัน</u> : เป็นแหล่งรับซื้ออ้อยโรงงานที่สำคัญและเป็นแหล่งจ้างงานของแรงงาน - ราคาสินค้าและพลังงานเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่รายได้เท่าเดิม <u>เหตุการณ์ในอนาคต</u> : เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับการเกษตรและรับรองสินค้า ขนถ่ายวัตถุดิบภาคการเกษตร	<u>ผลกระทบเชิงบวก</u> : การขยายตัวทางเศรษฐกิจในพื้นที่ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น - สินค้ามีคุณภาพและได้รับการยอมรับในระดับสากล ทำให้มูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โอกาสทางการตลาดด้านการเกษตรมากขึ้น <u>ผลกระทบเชิงลบ</u> : แรงงานภาคการเกษตรลดลง ทำให้แรงงานภาคอุตสาหกรรมก่อให้เกิดผลกระทบเกี่ยวกับวัตถุดิบและจำนวนผู้ใช้แรงงานลดน้อยลงเนื่องจากเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ - มีการใช้ทรัพยากรที่ไม่คุ้มค่า และไม่เหมาะสม - ค่าครองชีพสูงขึ้นแต่รายได้ของประชากรเท่าเดิม - ชุมชนไม่สามารถดำเนินการต่อได้ เนื่องจากชุมชนขาดความรู้ความเข้าใจ และเงินทุน
สิ่งแวดล้อม	<u>สถานการณ์ปัจจุบัน</u> : การประกอบการภาคอุตสาหกรรมยังก่อให้เกิดผลกระทบด้านมลพิษอากาศต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม - ประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ <u>สิ่งแวดล้อม</u> - ประชาชนเน้นการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ <u>เหตุการณ์ในอนาคต</u> : การประกอบการก่อให้เกิดผลกระทบลดน้อยลงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่มีปัญหาร่องเรียน ชุมชนโดยรอบมีความเข้าใจในการประกอบกิจการภายนอก โดยมีรูปแบบการดำเนินงานอุตสาหกรรมครบวงจร - เกิดภาวะภัยแล้ง เกิดการแย่งชิงน้ำระหว่างภาคเกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม	<u>ผลกระทบเชิงบวก</u> : มีการเฝ้าระวังและติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมาย เพิ่มโอกาสในการลงทุนต่อยอดธุรกิจ - ส่งเสริมพื้นที่สีเขียวยั่งยืนในเมืองอุตสาหกรรม - จัดการของเสียภาคอุตสาหกรรม ควบคุมการลักลอบ - มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างชาญฉลาด การใช้พลังงาน ทดแทน <u>ผลกระทบเชิงลบ</u> : ขาดการควบคุมการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม - เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ขาดแรงจูงใจในการ ดำเนินการ เพราะไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว Scenario Analysis		
ประเด็น	สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต	โอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
การเมือง และ กฎหมาย	<u>สถานการณ์ปัจจุบัน</u> : พื้นที่อยู่ในเขตควบคุมมลพิษ เขตผังเมืองต่ำบดอยู่ในเขตพื้นที่อุตสาหกรรม - การเมืองมีความขัดแย้งสูง มุ่งประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม - การบริหารจัดการบ้านเมืองเป็นระบบผูกขาดมาจากผู้มีอำนาจ และยาวนาน ขาดองค์ความรู้ใหม่ๆ ในการพัฒนา - กฎหมายล้าหลัง และมีบทลงโทษที่ไม่เท่าเทียม ไม่รุนแรง ไม่ชัดเจน - ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมาย มีความไม่เที่ยงตรง และไม่เป็นธรรม <u>เหตุการณ์ในอนาคต</u> : การใช้กฎหมายในอนาคตยังอยู่โดยปรับปรุง แก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง และสถานการณ์ ปัจจุบันมากขึ้น - เกิดกฎหมายการคุ้มครองสุขภาพ เนื่องจากมีแรงงานเจ็บป่วยด้วยโรคจาก การประกอบอาชีพที่หลากหลาย และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป	<u>ผลกระทบเชิงบวก</u> : กฎหมายเอื้อในการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - มีการออก พรบ.ควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพ - เกิดผลงานที่เป็นรูปธรรม และได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงเป็นธรรม - มีการบริหารจัดการเมืองที่ดี <u>ผลกระทบเชิงลบ</u> : ความไม่เป็นธรรมทางสังคม เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มคนบางกลุ่ม ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๓) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis)

SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพทั้งปัจจัยภายในและภายนอกเพื่อประเมินสถานการณ์ของหน่วยงานและสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลประกอบการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายใน (Internal Factors) ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วยการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนสามารถใช้หลักการ 4M+ 1I+ 1T เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. ด้านบุคลากร (Man)	
- บุคลากรมีความพร้อมและมีความคล่องตัวในการบริหารงาน - เป็นศูนย์กลางด้านแรงงาน จากการลงทุนภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ครบวงจร และสามารถรองรับตลาดแรงงาน	- การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและอัตราการเพิ่มของวัยแรงงานลดลง ทำให้เกิดปัญหาการพึ่งพาสูงขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุไม่มีรายได้และยากจน - ผู้เกี่ยวข้องยังขาดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๒. ด้านงบประมาณ (Money)	
- ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - ภาคเอกชนให้ความร่วมมือในการสนับสนุนการพัฒนา	- ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการขับเคลื่อนกิจกรรมหรือโครงการไม่ต่อเนื่อง และเพียงพอ - ต้องใช้เงินลงทุนสูงในการตรวจรับรองตามข้อกำหนดหรือมาตรฐาน โรงงานอุตสาหกรรม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
- เกิดร่วมมือขับเคลื่อนการลงทุนโครงการ Nakhonsawan Biocomplex ในพื้นที่ เพื่อต่อยอดสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง โดยใช้้อยเป็นวัตถุดิบหลัก	
๓. ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ (Material)	
- เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรนำไปสู่กระบวนการของอุตสาหกรรมแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ - โรงงานอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม	- แหล่งน้ำธรรมชาติมีน้อยและไหลระยะสั้นๆ - สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีราคาสูง
๔. ด้านการบริหารจัดการ (Management)	
- หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน ที่มีความพร้อมในการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	- ขาดศูนย์ประสานงานหลักและขาดการบูรณาการร่วมมือร่วมกัน - ชุมชนไม่ให้ความสำคัญและขาดการบูรณาการรวมกันในการจัดการขยะมูลฝอย
๕. ด้านสารสนเทศ (Information)	
- มีระบบสารสนเทศและเครือข่ายที่เข้มแข็ง	- ขาดช่องทางการรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินงานพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๖. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology & Innovation)	
- มีการพัฒนาประสิทธิภาพในการใช้พลังงานด้วยรูปแบบการดำเนินงานอุตสาหกรรมครบวงจร และการใช้เทคโนโลยี/พลังงานสะอาด	- เทคโนโลยีขั้นสูงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ - ขาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตรงความต้องการ - เครื่องตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีราคาสูง

ในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก (Ex. Ternal Factors) ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วยการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค สามารถใช้หลักการ PESTEL Analysis เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. ด้านการเมือง (Politic)	
- นโยบายประเทศไทย ๔.๐ ได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจหลักเชิงพื้นที่ ภาคเหนือ (Northern Economic Cluster : NEC) ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio Hub) - มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองระดับจังหวัด และคณะทำงานระดับพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	- การเมืองระดับประเทศยังมีปัญหาความขัดแย้ง ทำให้การบริหารงานด้านนโยบายไม่มีความแน่นอน

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๒. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)	
- นโยบายรัฐบาลสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งพื้นที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการนำร่องการพัฒนา	- ผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID – ๑๙) เกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอย - ต้นทุนการผลิตภาคการเกษตรสูง เนื่องจากมีการใช้สารเคมีและขาดการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาวะตลาด - ผลกระทบจากความขัดแย้งระหว่างประเทศ ทำให้ราคาพลังงานเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๓. ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social)	
- สังคมให้ความสำคัญหรือตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมและกระแสโลกเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ - มีสถานที่ท่องเที่ยว ดานปูชนียบุคคล คือ พิพิธภัณฑ์หลวงพ่อดิม วัดหนองโพ ที่เป็นเคารพสักการะของบุคคลทั่วไป	- ขาดแคลนแรงงานเพราะประชาชนส่วนใหญ่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
๔. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology & Innovation)	
- เทคโนโลยี การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว - นโยบายภาครัฐมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	- เงินลงทุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีมูลค่าสูง และนวัตกรรมไม่ตรงกับสิ่งที่ต้องการ
๕. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)	
- ภัยธรรมชาติและกระแสสังคมทำให้ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญในการอนุรักษ์และจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีความพร้อมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม - ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียน	- ผลกระทบต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง มีผลต่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อม - การเติบโตของสังคมเมืองและเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ด้านกฎหมาย (Legal)	
- มีการประกาศกฎหมายกำหนดโซนนิ่งเขตควบคุมมลพิษ เขตผังเมือง ตำบลอยู่ในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมลดปัญหาด้านฝุ่นละออง	- ขาดความชัดเจนในเรื่องสิทธิประโยชน์สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมดำเนินโครงการ

๔) การกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (TOWS Matrix)

เมื่อได้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดหรืออุปสรรค ตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จึงนำมากำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงาน โดยการนำจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threat) มาวิเคราะห์เพื่อหามาตรการเชิงรุก มาตรการปรับปรุง มาตรการเชิงป้องกัน และมาตรการเชิงหลีกเลี่ยง โดยกลไก TOWS Matrix เพื่อกำหนดมาตรการเชิงกลยุทธ์ ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strength) - บุคลากรมีความพร้อมและมีความคล่องตัวในการบริหารงาน - เป็นศูนย์กลางด้านแรงงาน จากการลงทุนภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ครบวงจร และสามารถรองรับตลาดแรงงาน - เกิดร่วมมือขับเคลื่อนการลงทุนโครงการ Nakhonsawan Biocomplex ในพื้นที่ เพื่อต่อยอดสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง โดยใช้้อยเป็นวัตถุดิบหลัก - เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรนำไปสู่กระบวนการของอุตสาหกรรมแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ - โรงงานอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม - หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน ที่มีความพร้อมในการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - มีระบบสารสนเทศและเครือข่ายที่เข้มแข็ง - มีการพัฒนาประสิทธิภาพในการใช้พลังงานด้วยรูปแบบการดำเนินงานอุตสาหกรรมครบวงจร และการใช้เทคโนโลยี/พลังงานสะอาด	จุดอ่อน (Weakness) - การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและอัตราการเพิ่มของวัยแรงงานลดลง ทำให้เกิดปัญหาการพึ่งพาสูงขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุไม่มีรายได้และยากจน - ผู้เกี่ยวข้องยังขาดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - ต้องใช้เงินลงทุนสูงในการตรวจรับรองตามข้อกำหนด หรือมาตรฐาน โรงงานอุตสาหกรรม - แหล่งน้ำธรรมชาติมีน้อยและไหลระยะสั้นๆ - สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีราคาสูง - ขาดศูนย์ประสานงานหลักและขาดการบูรณาการร่วมมือร่วมกัน - ชุมชนไม่ให้ความสำคัญและขาดการบูรณาการรวมกันในการจัดการขยะมูลฝอย - ขาดช่องทางการรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินงานพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - เครื่องตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีราคาสูง
ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยภายใน มาตรการเชิงกลยุทธ์	
โอกาส (Opportunities) - นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio Hub) - มีสถานที่ท่องเที่ยว ด่านปุชนียบุคคล คือพิพิธภัณฑ์หลวงพ่อดำ วัดหนองโพ ที่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของบุคคลทั่วไป - นโยบายภาครัฐมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	SO กลยุทธ์เชิงรุก ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส - พัฒนาเครือข่ายและองค์ความรู้ สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี - ส่งเสริมแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งเรียนรู้การเป็นเมืองนาอยู่ คู่อุตสาหกรรม - ส่งเสริมการอนุรักษ์ใช้ซึ่งวิถีชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	WO กลยุทธ์เชิงอ่อน ใช้โอกาสลดจุดอ่อน - พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการด้านทรัพยากรน้ำ และแหล่งน้ำ เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม - พัฒนาระบบควบคุมมลพิษ ระบบเตือนภัย และตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เรียนรู้และพัฒนาการดำเนินงาน เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพตามข้อกำหนด / มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
อุปสรรค (Threat) - ต้นทุนการผลิตภาคการเกษตรสูง เนื่องจากมีการใช้สารเคมีและขาดการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาวะตลาด - ผลกระทบจากความขัดแย้งระหว่างประเทศทำให้ราคาพลังงานเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง - เงินลงทุนด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมมีมูลค่าสูง และนวัตกรรมไม่ตรงกับสิ่งที่ต้องการ - ขาดความชัดเจนในเรื่องสิทธิประโยชน์สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมดำเนินโครงการ	ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน ใช้จุดแข็งรับมืออุปสรรค - ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด BCG Model - พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด	WT กลยุทธ์เชิงรับ แก้ไขจุดอ่อนและเลี่ยงอุปสรรค - พัฒนาช่องทางการสื่อสารการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เข้าถึงประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกกลุ่ม - พัฒนาระบบฐานข้อมูล (Big Data) ตัวชี้วัดโดยการบูรณาการตัวชี้วัดของโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเข้าด้วยกัน - ส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุน - ส่งเสริมการตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) พื้นที่ ตำบลหนองโพ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“หนองโพต้นแบบเมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วย BCG โมเดล ”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วย BCG โมเดล ในทุกระดับให้เติบโตอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒) พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมมีส่วนร่วม และบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วน ในการพัฒนาพื้นที่ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๔) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับ ระบบการดำเนินงานระดับโรงงานอุตสาหกรรมระดับกลุ่มโรงงาน สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมต้นแบบ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๕) พัฒนาพื้นที่ตามเกณฑ์ข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป้าหมายอย่างน้อยต้องผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๑ ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และโครงการ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร

ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ และกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครสวรรค์

วิสัยทัศน์ “หนองโพต้นแบบเมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วย BCG โมเดล”					
เป้าหมาย “ตำบลหนองโพ มีเครือข่ายโรงงานอุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการพึ่งพาอาศัยกัน รวมทั้งภาคอุตสาหกรรมไปส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่”					
มิติกายภาพ		มิติสิ่งแวดล้อม	มิติเศรษฐกิจ	มิติสังคม	มิติบริหารจัดการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความร่วมมือเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร
แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่สีเขียวระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่ชุมชน	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เขตเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจชุมชน	แผนปฏิบัติการ ด้านการเสริมสร้างการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมพร้อมยกระดับคุณภาพชีวิต	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาและสนับสนุนองค์ความรู้สู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
กลยุทธ์ ๑.๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ ๑.๒ เพิ่มพื้นที่สีเขียว และแนวป้องกันมลพิษเพื่อลดผลกระทบจากอุตสาหกรรมในพื้นที่ และพัฒนาพื้นที่สาธารณะสีเขียว เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์	กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้สามารถให้บริการ อำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนหรือรองรับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม	กลยุทธ์ ๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิด BCG Model ๓.๒ พัฒนาระบบควบคุมมลพิษ ระบบเตือนภัย และตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อม ๓.๓ ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เรียนรู้และพัฒนาการดำเนินงานเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพตามข้อกำหนด / มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ๓.๔ ยกระดับจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ตามหลักวิชาการ	กลยุทธ์ ๔.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด ๔.๒ ส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุน ๔.๓ ส่งเสริมการตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ ๕.๑ พัฒนาเครือข่ายและห้องสมุดความรู้ สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ๕.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์ไว้ซึ่งวิถีชุมชน / ภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	กลยุทธ์ ๖.๑ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพสมาชิกเครือข่ายในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ๖.๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูล (Big Data) ตัวชี้วัด โดยการบูรณาการตัวชี้วัดของโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเข้าด้วยกัน ๖.๓ พัฒนาช่องทางการสื่อสารการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เข้าถึงประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกกลุ่ม ๖.๔ ส่งเสริมแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งเรียนรู้การเป็นเมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่สีเขียวระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่ชุมชน

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจะต้องคำนึงถึงการพัฒนาพื้นที่ โดยเฉพาะการจัดทำผังเมืองให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ เช่น การจัดเขตพื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่เกษตรกรรม หรือพื้นที่อยู่อาศัย ตลอดจนการกำหนดพื้นที่สีเขียวหรือพื้นที่โล่ง ในทางกลับกัน ผู้ใช้ประโยชน์ที่ดิน แลผู้อนุญาตการใช้ที่ดินต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การใช้ประโยชน์ในพื้นที่มีประสิทธิภาพ และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) มีการปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สามารถขึ้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมและการใช้ประโยชน์อื่นที่สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาเชิงพื้นที่

๒.๒) กำหนดแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer) ระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่ชุมชน

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) ผังเมืองรวมที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการจัดการสิ่งแวดล้อม

๓.๒) พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับผังเมืองรวม

๓.๓) แนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer) ระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่ชุมชน

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต้องพิจารณาควบคู่กับการพัฒนาเมือง เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๔.๒) ส่งเสริมให้มีการนำผลการศึกษาโครงการศึกษาและพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศและผังเมืองรวมถึงกฎระเบียบอื่นที่มีการประกาศใช้

๔.๓) กรมโรงงานอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรม ผู้ซึ่งมีอำนาจในการให้อนุญาตประกอบกิจการโรงงานต้องพิจารณาการอนุญาตโรงงานอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของผังเมือง

๔.๔) กำหนดให้โรงงานตั้งใหม่ขนาดใหญ่และเขตประกอบการอุตสาหกรรมต้องมีพื้นที่กันชนที่สามารถป้องกันผลกระทบต่อชุมชนได้

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการวางและจัดทำผังเมืองรวมเมืองตากลิ จังหวัดนครสวรรค์ วัตถุประสงค์ เพื่อวางและจัดทำผังเมืองรวมตามบทบาท ศักยภาพ และสถานการณ์การพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาตินโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตลอดจนความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการจัดทำผังกลยุทธ์ แผนงานโครงการพัฒนา และแผนปฏิบัติการสำหรับใช้เป็นผังแม่บท ในการปรับปรุงพื้นที่วางผังในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมขนส่ง การสาธารณสุขบริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมในอนาคต	เป้าหมายด้านระยะเวลา : รองรับการพัฒนา ๒๐ ปี ข้างหน้า ผลลัพธ์ : ▪ ร่างผังเมืองรวมตากลิ พร้อมข้อกำหนด (FAR/BCR หรือ OSR/ ระยะถอยร่น/ความสูง ฯลฯ) และรายการประกอบแผนผัง ▪ นโยบาย มาตรการ และวิธีดำเนินการ ให้เป็นไปตามผังเมืองรวม ▪ ผังกลยุทธ์ (Strategic Plan) ระยะ ๕ ๑๐ ๑๕ และ ๒๐ ปี ▪ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) ▪ โครงการพัฒนาตามผัง ผลผลิต : โรงงานมีการจัดสร้างพื้นที่สีเขียว Buffer Zone ตามรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโรงงานหรือสถานประกอบการ	ขั้นตอนที่ ๑ การสำรวจ กำหนดเขตผัง วิเคราะห์ และจัดทำร่างผังเมืองรวม ขั้นตอนที่ ๒ การประชุมเพื่อพิจารณา ร่างผังเมืองรวม ขั้นตอนที่ ๓ การประชุมรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน (มาตรา ๙) ขั้นตอนที่ ๔ การประชุมคณะกรรมการผังเมือง (มาตรา ๒๖) ขั้นตอนที่ ๕ การปิดประกาศพร้อมข้อกำหนด ๙๐ วัน (มาตรา ๒๙) ขั้นตอนที่ ๖ การรวบรวม ตรวจสอบพิจารณาคำร้อง และแจ้งผลการพิจารณาคำร้อง (มาตรา ๓๐ และ ๓๑) ขั้นตอนที่ ๗ การจัดทำเอกสารประกอบการยกร่าง ประกาศกระทรวงมหาดไทย ขั้นตอนที่ ๘ การเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๓๒ และ ๓๓)	๑๓	๑๓				สนง.โยธาธิการและผังเมือง	อำเภอตากลิ อบต.หนองโพ	แผนการดำเนินงานจากกรมโยธาธิการและผังเมือง ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ เพิ่มพื้นที่สีเขียว และแนวป้องกันมลพิษเพื่อลดผลกระทบจากอุตสาหกรรมในพื้นที่ และพัฒนาพื้นที่สาธารณะสีเขียว เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	สร้างพื้นที่สีเขียวลดผลกระทบด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมออกสู่ชุมชน (Buffer Zone) วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการสร้างพื้นที่สีเขียว Buffer Zone ลดผลกระทบด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมออกสู่ชุมชน	ผลผลิต : โรงงานมีการจัดสร้างพื้นที่สีเขียว Buffer Zone ตามรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโรงงานหรือสถานประกอบการ ผลลัพธ์ : โรงงานมีแนวลดผลกระทบด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมออกสู่ชุมชนอย่างเหมาะสม	ทำการศึกษาและจัดทำหลักเกณฑ์ข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวป้องกันโดยรอบที่เหมาะสมกับประเภทโรงงานที่ก่อให้เกิดมลพิษในพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น เพื่อใช้พิจารณาประกอบการวางผังและจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมและเป็นแนวป้องกันมลพิษ ระหว่างโรงงานชุมชน และแหล่งท่องเที่ยว						สถานประกอบการอุตสาหกรรม	สนง. อุตสาหกรรม	
๒	โครงการพัฒนาภูมิทัศน์และสร้างสัญลักษณ์แสดงความมุ่งมั่นในการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ วัตถุประสงค์ เพื่อประกาศมุ่งมั่นในการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ผลผลิต : สวนสาธารณะและป้ายสัญลักษณ์แสดงความมุ่งมั่นในการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ผลลัพธ์ : พื้นที่ได้รับการพัฒนาภูมิทัศน์ให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในพื้นที่ และมีสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความมุ่งมั่นในการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเหมาะสม	พัฒนาภูมิทัศน์ให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในพื้นที่ และมีสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความมุ่งมั่นในการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ						อบต. หนองโพ	สนง. อุตสาหกรรม	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เขตเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อมีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เป็นประเด็นสำคัญที่ต้องจัดเตรียมให้พร้อม เพื่อรองรับการพัฒนาหรือการเจริญเติบโตของเมืองทั้งที่เป็นภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เกษตรกรรม และที่พักอาศัย โดยโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ที่ต้องจัดเตรียมให้พอ และพร้อมใช้งานได้ รวมถึงการบูรณาการแนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเพียงพอ ตามแนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒.๒) มีการจัดการสาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ของทุกภาคส่วน

๒.๓) มีระบบการจัดการน้ำเพียงพอ

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) ระบบคมนาคมขนส่งภาคอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมได้รับการปรับปรุงมีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๒) ระบบสาธารณูปโภคได้มาตรฐานและเพียงพอในการให้บริการครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย

๓.๓) มีระบบการบริหารจัดการน้ำ ร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) สนับสนุนนโยบายการบูรณาการแนวคิดพัฒนาเชิงนิเวศในการจัดการระบบคมนาคม

๔.๒) กำหนดแนวทางพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและเศรษฐกิจ รวมถึงแนวทางการจัดสรรทรัพยากรน้ำอย่างเป็นธรรมระหว่างภาคอุตสาหกรรม การเกษตรและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้สามารถให้บริการ อำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนหรือรองรับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในพื้นที่ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ วัดภูประสงค์ เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง ซ่อมแซม พัฒนา ระบบสาธารณูปโภค ระบบ สาธารณูปการ เพื่อรองรับ คุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่	ผลผลิต : แผน/รายงานผลการ ดำเนินงานตรวจสอบ ปรับปรุง ซ่อมแซม หรือการพัฒนา ยกระดับสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ผลลัพธ์ : ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้การพัฒนา ให้ เหมาะสมกับความต้องการ	ตามโครงการพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ						อบต. หนองโพ		
	๑.๑ ยุทธศาสตร์พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ที่มี คุณภาพ	ผลผลิต : ความยาวถนน ผลลัพธ์ : ประชาชนได้รับความ สะดวกในการคมนาคม	- กิจกรรมก่อสร้างและซ่อมแซมถนน จำนวน ๑๑๗ โครงการ	๑๒.๕๘	๓.๓๕	๑.๑๕	๑๕.๗๘				
		ผลผลิต : จำนวนโคมไฟ ผลลัพธ์ : ประชาชนได้รับความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- กิจกรรมติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๒๓ โครงการ	๐.๙๘	๐.๗๖	๑.๗๒	๐.๑๓				
		ผลผลิต : จำนวนท่อ ผลลัพธ์ : การระบายน้ำเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ	- กิจกรรมพัฒนาสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการ (วางท่อระบาย น้ำ) จำนวน ๔๒ โครงการ	๒.๑๘	๐.๙๙	๐.๖๕	๒.๒๙				
	๑.๒ ยุทธศาสตร์พัฒนา แหล่งน้ำและบริหารจัดการ น้ำอย่างยั่งยืน	ผลผลิต : จำนวนจุดที่ได้รับการ พัฒนา ผลลัพธ์ : ประชาชนได้รับความ สะดวกในการคมนาคม	- กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพน้ำ เพื่ออุปโภค บริโภค (ก่อสร้างระบบประปา ขุดลอกสระ น้ำ ขุดเจาะบ่อบาดาล ติดตั้งปั้มน้ำ / โซล่าเซลล์) จำนวน ๔๗ โครงการ	๓.๘๘	๒.๙๓	๐.๙๖	๑.๓๘				

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๒	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก ทางหลวงท้องถิ่น นว.ถ. ๑- ๐๐๙๐ ขนาดผิวจราจรกว้าง ๖.๐๐ เมตร	ระยะถนนที่ดำเนินการพัฒนา ระดับความพึงพอใจของ ผู้ให้บริการ ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัย ในการเดินทางและ ขนส่ง (ต.หนองโพ ๔,๓๙๓ ครัวเรือน ต.อุดมธัญญา ๓,๗๑๘ ครัวเรือน)	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางหลวงท้องถิ่น บ้านหนองปันแตก - บ้านแคทราย ตำบลหนองโพ อำเภอตากาลี เชื่อมต่อ ตำบลอุดมธัญญา อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์	๑๐	๑๐	๑๐			อบจ. นครสวรรค์		
๓	โครงการปรับปรุง ถนนลาดยางผิวทางแอสฟัลท์ ติกคอนกรีต โดยวิธี (PAVEMENT IN- PLACE RECYCLING) ขนาด ผิวจราจรกว้าง ๖.๐๐ เมตร	ระยะถนนที่ดำเนินการพัฒนา ระดับความพึงพอใจของ ผู้ให้บริการ ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัย ในการเดินทางและ ขนส่ง (ต.หนองโพ ๓,๔๓๙ ครัวเรือน ต.เนินมะกอก ๒,๑๓๖ ครัวเรือน)	ปรับปรุงถนนลาดยางผิวทางแอส ฟัลท์ติกคอนกรีต หมู่ที่ ๒ ตำบล หนองโพ อำเภอตากาลี เชื่อมต่อ ตำบลเนินมะกอก อำเภอห้วยหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์	๔	๔	๔	๔.๕		อบจ. นครสวรรค์		

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่

แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดและป้องกันมลพิษใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างคุ้มค่าของทุกภาคส่วน

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) ส่งเสริมและยกระดับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของ

ภาคอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๒.๒) ส่งเสริมและยกระดับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองที่สอดคล้องกับการเป็น

เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) โรงงานในพื้นที่ที่มีการจัดการมลพิษตามมาตรฐานและกฎหมาย

๓.๒) มีโรงงานได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเป็นโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๓) มีระบบการติดตามตรวจสอบมลพิษในพื้นที่อุตสาหกรรม

๓.๔) เรื่องร้องเรียนด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรมลดลง

๓.๕) มีระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ และเป็นไป

ตามกฎหมาย

๓.๖) ชุมชนมีระบบการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนและน้ำเสียที่เหมาะสมกับศักยภาพ

ของพื้นที่และเป็นไปตามกฎหมาย

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) สนับสนุน Eco-Industrial Estate/Park,Eco Factory,Gi mark

๔.๒) กำกับดูแลอุตสาหกรรมและแหล่งกำเนิดมลพิษรวมถึงกากอุตสาหกรรมให้เป็นไป

ตามมาตรฐานกำหนด

๔.๓) ตรวจสอบติดตาม และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔.๔) การอนุญาตโครงการ/โรงงานที่มีความเสี่ยง ต้องมีการศึกษาและประเมินความเสี่ยง/ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ/กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔.๕) ปรับปรุงกฎหมาย/ออกระเบียบข้อบังคับเพื่อการส่งเสริมเรื่องการใช้เชื้อเพลิงอย่างครบวงจร

๔.๖) ออกเทศบัญญัติและบังคับใช้เพื่อแก้ไขปัญหาขยะและน้ำเสียชุมชน

กลยุทธ์ ๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด BCG Model

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการพัฒนาศูนย์กลาง อุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio Hub) ในพื้นที่จังหวัด นครสวรรค์ ตามแนวคิด BCG Model วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจ หมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) ภายใต้แนวคิด BCG Model และส่งเสริม และพัฒนาให้โรงงานเข้าสู่ ระบบบริหารจัดการระดับ สากล เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑.ผู้ประกอบการ ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดห่วงโซ่อุปทาน ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ทำให้เกิดการพัฒนาค้นเอง สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้จริงอย่างเหมาะสม ๒. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากเศษวัสดุที่เหลือใช้จากการผลิตภาคอุตสาหกรรม ๓. ยกระดับการพัฒนาสถานประกอบการอุตสาหกรรมตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว	๑. สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนขับเคลื่อนการพัฒนาตามแนวทาง BCG Model ๒. พัฒนาอุตสาหกรรม ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยแนวคิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (๓Rs) ร่วมกับเทคโนโลยีสะอาด ๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้โรงงานเข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากล เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					๓.๒	สนง. อุตสาหกรรม		
๒	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้พลังงานโรงงาน อุตสาหกรรม วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โรงงานอุตสาหกรรม	ผลผลิต : ผลการประหยัด ค่าใช้จ่ายด้านพลังงานของโรงงาน ที่เข้าร่วมโครงการ ผลลัพธ์ : อุตสาหกรรมสามารถ เติบโตควบคู่ไปกับการพัฒนา ชุมชนในพื้นที่โดยรอบ	- ส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้พลังงานโรงงาน อุตสาหกรรม	๓	๓	๓	๓	๓	สนง.พลังงาน / กรมพัฒนา พลังงาน ทดแทนและ อนุรักษ์ พลังงาน		
๓	โครงการส่งเสริมการใช้ พลังงานทดแทนในโรงงาน	ผลผลิต : ๑.ปริมาณการลดการใช้พลังงาน ๒.ลดการปล่อย GHG	- ส่งเสริมและสนับสนุนเทคโนโลยี นวัตกรรมกาใช้พลังงานทดแทนใน โรงงานอุตสาหกรรม	๓	๓	๓	๓	๓	สนง.พลังงาน จังหวัด/ กรม พัฒนา	สนง. อุตสาหกรรม	

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
	อุตสาหกรรมเพื่อลดการปล่อย GHG วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเทคโนโลยีนวัตกรรมการใช้พลังงานทดแทนในโรงงานอุตสาหกรรม	ผลลัพธ์ : อุตสาหกรรมสามารถเติบโตควบคู่ไปกับการพัฒนาชุมชนในพื้นที่โดยรอบ							พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน		
๔	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการด้านโลจิสติกส์ตามแนวทางโลจิสติกส์สีเขียว (Green Logistics) วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเทคโนโลยีนวัตกรรมในการจัดการโลจิสติกส์สีเขียว	ผลผลิต : เทคโนโลยีนวัตกรรมในการจัดการโลจิสติกส์สีเขียว ผลลัพธ์ : อุตสาหกรรมสามารถเติบโตควบคู่ไปกับการพัฒนาชุมชนในพื้นที่โดยรอบ	- ส่งเสริมเทคโนโลยีนวัตกรรมในการจัดการโลจิสติกส์สีเขียว					๓	สนง.อุตสาหกรรม		
๕	โครงการส่งเสริมการอารักขาพืช วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อส่งเสริมการจัดการศัตรูพืชเศรษฐกิจด้วยวิธีผสมผสานที่มีประสิทธิภาพ ๒. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่การเกษตร	ผลผลิต : เกษตรกร ได้รับความรู้การจัดการศัตรูพืชเศรษฐกิจด้วยวิธีผสมผสานที่มีประสิทธิภาพ และการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่เหมาะสม ผลลัพธ์ : เกษตรกรเกิดความยั่งยืนในระบบการผลิตและคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน	ส่งเสริมการจัดการศัตรูพืชเศรษฐกิจด้วยวิธีผสมผสานที่มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่การเกษตร		๐.๐๕	๐.๐๕	๐.๐๕	๐.๐๕	สนง.เกษตร		

กลยุทธ์ ๓.๒ พัฒนาระบบควบคุมมลพิษ ระบบเตือนภัยและตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อม

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT) วัตถุประสงค์ เพื่อบูรณาการข้อมูลความเสี่ยงอันตรายในพื้นที่	ผลผลิต : ข้อมูลความเสี่ยงอันตรายในพื้นที่ จากการประกอบกิจการ สารเคมี วัตถุอันตรายในพื้นที่เป้าหมาย ผลลัพธ์ : แผนการดำเนินการป้องกัน เฝ้าระวัง ตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน มาตรการฟื้นฟู เยียวยา ความเสี่ยงอันตรายในพื้นที่ จากการประกอบกิจการ สารเคมี วัตถุอันตราย	จัดการประชุม/สัมมนา เพื่อบูรณาการข้อมูลความเสี่ยงอันตรายในพื้นที่ จากการประกอบกิจการ สารเคมี วัตถุอันตราย พร้อมทั้งจัดทำมาตรการป้องกัน เฝ้าระวัง ตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน มาตรการฟื้นฟู เยียวยา และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้กับคนในพื้นที่						สนง.อุตสาหกรรม		
๒	โครงการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากิจกรรมที่มีการปล่อยน้ำเสียจากภาคชุมชนและภาคเกษตรแยกตามประเภทกิจกรรมในพื้นที่เป้าหมาย	ผลผลิต : ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ ปีละ ๓ ครั้ง ผลลัพธ์ : แผนการแนวทาง/พัฒนาระบบป้องกันมลพิษทางน้ำ เรียงลำดับตามระดับปัญหาและปริมาณของน้ำเสียจากกิจกรรม	ศึกษากิจกรรมที่มีการปล่อยน้ำเสียจากภาคชุมชนและภาคเกษตรแยกตามประเภทกิจกรรมในพื้นที่เป้าหมาย - ศึกษาและวิเคราะห์ปริมาณและคุณภาพของน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ - จัดทำมาตรการ/แนวทาง/พัฒนาระบบป้องกันมลพิษทางน้ำ เรียงลำดับตามระดับปัญหาและปริมาณของน้ำเสียจากกิจกรรม						อบต.หนองโพ / สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม / สนง.สิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๔		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๓	การเฝ้าระวังคุณภาพ อากาศในสถาน ประกอบการและชุมชน วัตถุประสงค์ เพื่อจัดหา อุปกรณ์ตรวจวัดคุณภาพ อากาศ	ผลผลิต : มีการตรวจวัด คุณภาพอากาศในสถาน ประกอบการและชุมชน ผลลัพธ์ : มีมาตรการป้องกัน แก้ไข ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ อากาศในบรรยากาศ ในแหล่งที่ สร้างผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ของคนในพื้นที่	- จัดหาอุปกรณ์ตรวจวัดคุณภาพ อากาศที่แสดงผลการตรวจวัด ตรวจ ๒๔ ชั่วโมงในพื้นที่ชุมชน - มีการประมวลผลคุณภาพอากาศ ทุกสัปดาห์						อบต.หนองโพ / สถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	สนง. ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัด	

กลยุทธ์ ๓.๓ ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เรียนรู้และพัฒนาการดำเนินงาน เพื่อให้ได้รับรองมาตรฐานคุณภาพตามข้อกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT) กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ตามแนวคิด “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมยกระดับ พัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบการรับรองรางวัล มาตรฐานภายในประเทศ ระดับสากล ตามศักยภาพและบริบท	ผลผลิต : จำนวนโรงงานที่ได้รับการพัฒนาเข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ ผลลัพธ์ : ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสถานประกอบการในระดับสากล	ส่งเสริมและพัฒนาให้โรงงานเข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ เช่น อุตสาหกรรมสีเขียว การส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW) ระบบการจัดการอื่นที่เทียบเท่า โดยการจัดเก็บข้อมูล และให้คำแนะนำผู้ประกอบการเชิงลึก				๑.๕		สนง.อุตสาหกรรม		
๒	โครงการบริหารจัดการวัตถุดิบและสิ่งแวดลอม วัตถุประสงค์ ผู้ประกอบการโรงงานและเหมืองแร่ให้ความสำคัญกับการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม เกิดภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือ และได้รับความไว้วางใจจากประชาชน	ผลผลิต : ผู้ประกอบการกิจการโรงงานและเหมืองแร่จังหวัดนครสวรรค์ ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น ผลลัพธ์ : ยกระดับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ของผู้ประกอบการกิจการโรงงานและเหมืองแร่	-การขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๑ ของผู้ประกอบการโรงงานและเหมืองแร่จังหวัดนครสวรรค์ - การยกระดับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจากระดับที่ ๑ สู่ระดับที่ ๒ ของผู้ประกอบการกิจการโรงงานและเหมืองแร่จังหวัดนครสวรรค์	๐.๐๒๘	๐.๐๒๖				สนง.อุตสาหกรรม		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๓	กิจกรรมยกระดับและ พัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ตามเกณฑ์โรงงาน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มี คุณค่าต่อสังคม (Eco Factory Plus Social Value) วัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับ และ พัฒนา โรงงาน อุตสาหกรรมสู่การเป็น โรงงานอุตสาหกรรมเชิง นิเวศที่มีคุณค่าต่อสังคม และส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	ผลผลิต : จำนวนโรงงานที่เข้า ร่วมกิจกรรม ผลลัพธ์ : ลดปัญหาการ ร้องเรียน อุตสาหกรรมสามารถ เติบโตควบคู่ไปกับการพัฒนา ชุมชนในพื้นที่โดยรอบ	ให้คำแนะนำปรึกษาและตรวจ ประเมิน เพื่อพัฒนาโรงงาน อุตสาหกรรมตามเกณฑ์โรงงาน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีคุณค่าต่อ สังคม (Eco Factory Plus Social Value)	๕.๘๘	๙				กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	สนง. อุตสาหกรรม	

กลยุทธ์ ๓.๔ ยกระดับจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ตามหลักวิชาการ

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการเสริมสร้างศักยภาพการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน วัตถุประสงค์ เพื่อจัดการขยะต้นทางอย่างมีประสิทธิภาพ	ผลผลิต : ชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมมีการเก็บขนขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ : มีมาตรการป้องกันแก้ไข ติดตาม ตรวจสอบจุดที่มีการทิ้งขยะมูลฝอยชุมชน	จัดการขยะต้นทางอย่างมีประสิทธิภาพ - มีถังรองรับขยะเพียงพอ - มีรถเก็บขนขยะมูลฝอยเพียงพอและมีประสิทธิภาพ - มีการเก็บขนขยะมูลฝอยครอบคลุมทุกพื้นที่และไม่มีขยะมูลฝอยตกค้าง - ศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่ที่จะก่อสร้างระบบกำจัดขยะ ติดเชื้อพร้อมออกแบบศูนย์ฯ - เสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการระบบ กำจัดขยะติดเชื้อ ทั้งรูปแบบการบริหารค่าบริการและงบประมาณ						สนง.ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น / อบต.หนองโพ	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม / สนง.สาธารณสุข	
๒	โครงการปลูกจิตสำนึกในการคัดแยกขยะ วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการคัดแยกขยะ	ผลผลิต : จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมปลูกจิตสำนึกในการคัดแยกขยะ ผลลัพธ์ : ชุมชนมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและเก็บขนทิ้งขยะมูลฝอยชุมชน อย่างมีประสิทธิภาพ	จัดกิจกรรมให้ความรู้ สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการคัดแยกขยะ	๐.๐๑๕	๐.๐๑๕	๐.๐๑๕	๐.๐๑๕	๐.๐๑๕	อบต.หนองโพ		

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่

แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจชุมชน

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกิดการเกื้อกูลการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยการเชื่อมโยงการพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร และเศรษฐกิจชุมชน อันนำไปสู่การกระจายรายได้ที่มากขึ้นให้กับชุมชนโดยรอบพื้นที่อุตสาหกรรม

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) พัฒนาระดับสายโซ่มูลค่าของภาคเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

๒.๒) สร้างการเกื้อกูลกันระหว่างภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และชุมชน

๒.๓) พัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการขนาดเล็กให้มีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) สูงขึ้น

๓.๒) มีวิธีปฏิบัติเกษตรเชิงพาณิชย์ สินค้าเกษตรมีคุณภาพ

๓.๓) มีผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นในพื้นที่

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) สนับสนุนนโยบายการผลิตและบริโภคสีเขียว

๔.๒) บูรณาการจัดการผลประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมตามศักยภาพของพื้นที่ หรือความต้องการของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	กิจกรรมการจัดทำบัญชีรายการทรัพยากรทางชีวภาพของชุมชนวัตถุดิบ เพื่อจัดเก็บข้อมูลทรัพยากรทางชีวภาพของชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน	ผลผลิต : บัญชีรายการทรัพยากรทางชีวภาพของชุมชน และบัญชีรายการชีวภาพที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลลัพธ์ : เมืองมีการมีการบันทึกข้อมูลทรัพยากรชีวภาพที่มีประโยชน์หรือคุณค่าต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม	-จัดเก็บข้อมูลทรัพยากรทางชีวภาพของชุมชน - จัดเก็บข้อมูลทรัพยากรชีวภาพที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน						อบต. หนองโพ / มหาวิทยาลัย ราชภัฏ นครสวรรค์	สนง. ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	
๒	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค วัตถุประสงค์ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ รวมทั้งคำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย ได้รับบริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ	ผลผลิต : ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำ เฉพาะราย ได้รับบริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการนำความรู้ ประสบการณ์ คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์รวมทั้งได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ	๐.๐๔	๐.๐๔	๐.๐๔	๐.๐๔	๐.๐๔	สนง. อุตสาหกรรม จังหวัด		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๓	โครงการมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช) วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม ให้ผู้ประกอบการ OTOP และ SMEs ผลิตสินค้าที่มี มาตรฐานเป็นที่ยอมรับต่อ ผู้บริโภค เพื่อสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	ผลผลิต : ผู้ประกอบการได้รับ ความรู้ความเข้าใจด้านมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ และได้รับการรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการ OTOP ผลิตสินค้าเป็นที่ยอมรับต่อ ผู้บริโภคที่ส่งผลต่อการสร้างรายได้ เพิ่มขึ้น และยังทำให้ผู้ผลิตสามารถ ต่อยอดแนวความคิดในเชิงเศรษฐกิจ สร้างสรรค์และเป็นที่ยอมรับ	- รับคำขอ ตรวจสอบที่ เก็บตัวอย่าง ประเมินผลการทดสอบ จัดประชุม คณะกรรมการรับรอง มผช. ออก ใบรับรอง มผช. - ตรวจติดตามผลคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	๐.๐๒๙	๐.๐๒๙	๐.๐๒๙	๐.๐๒๙	๐.๐๒๙	สนง. อุตสาหกรรม		
๔	โครงการเสริมสร้าง สมรรถนะแรงงานด้าน เทคโนโลยีรองรับการ ทำงานในศตวรรษที่ ๒๑ วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนา แรงงานให้มีประสิทธิภาพ ด้านทักษะที่จำเป็นแห่ง ศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่ง ครอบคลุมกลุ่มทักษะด้าน ต่างๆ ที่จำเป็นในการทำงาน ยุคดิจิทัล สอดคล้องกับ ความต้องการของนายจ้าง อาทิเช่น ทักษะการคิด (Cognitive) ทักษะระหว่าง บุคคลหรือมนุษย์สัมพันธ์	ผลผลิต : แรงงานที่เข้ารับการ อบรมได้รับความรู้และทักษะที่ จำเป็นแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ผลลัพธ์ : ๑.แรงงานที่ผ่านการฝึกอบรม มี ทักษะที่จำเป็นตรงตามความ ต้องการของนายจ้าง ลดโอกาสใน การถูกเลิกจ้างจากการแทนที่ด้วย เทคโนโลยี ๒.นายจ้างได้รับประโยชน์จากการ ที่ลูกจ้างมีทักษะที่จำเป็น สอดคล้องกับความต้องการ ลด การสูญเสียค่าใช้จ่าย หรือต้นทุน ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของ องค์กร	ฝึกอบรม มีทักษะที่จำเป็นในการ ทำงานยุคดิจิทัล สอดคล้องกับ ความต้องการของนายจ้าง อาทิ เช่น ทักษะการคิด (Cognitive) ทักษะระหว่างบุคคลหรือมนุษย์ สัมพันธ์ (Interpersonal) ทักษะ ภาวะผู้นำในตนเอง (Self- leadership) และทักษะ ด้านดิจิทัล (Digital skills)	๐.๐๓	๐.๑๑	๐.๑๑	๐.๑๑	๐.๑๑	สถาบัน พัฒนาฝีมือ แรงงาน ๘ นครสวรรค์		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
	(Interpersonal) ทักษะ ภาวะผู้นำในตนเอง (Self- leadership) และทักษะ ด้านดิจิทัล (Digital skills)										
๕	โครงการพัฒนาบุคลากร รองรับอุตสาหกรรม โลจิสติกส์ วัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่ม ศักยภาพหรือยกระดับฝีมือ แรงงาน ตามความต้องการ ของอุตสาหกรรมในพื้นที่	ผลผลิต : แรงงานที่เข้ารับการ อบรมได้รับความรู้และทักษะ สอดคล้องกับความต้องการของ อุตสาหกรรมในพื้นที่ ผลลัพธ์ : แรงงานที่ผ่านการ ฝึกอบรม มีทักษะตรงตามความ ต้องการของอุตสาหกรรมในพื้นที่ เพิ่มโอกาสการจ้างงานหรือการมี งานทำ	พัฒนาศักยภาพวัยแรงงานให้มี คุณภาพเพิ่มขึ้นรองรับการพัฒนา เศรษฐกิจ	๐.๐๒	๐.๐๕	๐.๐๕	๐.๐๕	๐.๐๕	สถาบัน พัฒนาฝีมือ แรงงาน ๘ นครสวรรค์		
๖	โครงการยกระดับแรงงาน ไทยให้มาตรฐานฝีมือ แรงงานเพื่อรองรับการ แข่งขัน วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนา ศักยภาพแรงงานให้มีทักษะ ความรู้ เข้าสู่เกณฑ์ มาตรฐานฝีมือแรงงาน	ผลผลิต : แรงงานมีมาตรฐานฝีมือ แรงงานแห่งชาติ ผลลัพธ์ : แรงงานมีมาตรฐานฝีมือ แรงงาน เพื่อเข้าสู่เกณฑ์ตาม ประกาศอัตราค่าจ้างตาม มาตรฐานฝีมือ	ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	๐.๐๒	๐.๐๖	๐.๐๖	๐.๐๖	๐.๐๖	สถาบัน พัฒนาฝีมือ แรงงาน ๘ นครสวรรค์		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๗	โครงการส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพจากโรงงาน สู่ ชุมชน วัตถุประสงค์ ๑. ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนา เศรษฐกิจหมุนเวียนโดยรอบ โรงงาน ๒. เพื่อพัฒนากลุ่มอาชีพใน การประกอบกิจการ ๓. เพื่อสนับสนุนการซื้อขาย สินค้าในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้น	ผลผลิต : ๑.ปริมาณผลผลิตอ้อยเพิ่มขึ้น ๒. นักเรียนมีทักษะในการทำ ดอกไม้จันทน์และพวงหรีดจากเยื่อ กระดาษ ๓. ผู้ประกอบการผลิตสินค้าด้วย นวัตกรรมใหม่ ผลลัพธ์ : ต้นทุนลดลง เพิ่มรายได้ คุณภาพชีวิตดีขึ้น	๑. ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนา เศรษฐกิจหมุนเวียนโดยรอบ โรงงาน ๒. พัฒนากลุ่มอาชีพในการ ประกอบกิจการ ๓. สนับสนุนการซื้อขายสินค้าในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น			๐.๔๕	๐.๔๕	๐.๔๕	ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม / สนง. พัฒนาชุมชน		

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ ส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุน

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรม ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วย แนวคิดการใช้ทรัพยากรอย่าง คุ้มค่า (๓Rs) ร่วมกับ เทคโนโลยีสะอาด วัตถุประสงค์ เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำเชิงลึกในด้านเทคโนโลยี สะอาด และพัฒนาต้นแบบ ผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากเศษวัสดุ ที่เหลือใช้จากการผลิต ภาคอุตสาหกรรม	ผลผลิต : ๑. จำนวนผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จากเศษวัสดุที่เหลือใช้จาก การผลิตภาคอุตสาหกรรม นำมาพัฒนาสู่การออกแบบ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ได้รับ การพัฒนาเชิงพาณิชย์ ๒. จำนวนผู้ประกอบการ ได้รับองค์ความรู้และ คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกใน ด้านเทคโนโลยีสะอาด และมี แนวคิดในการจัดการเศษ วัสดุที่เหลือใช้จากการผลิต ภาคอุตสาหกรรม ผลลัพธ์ : สถานประกอบการ มีการบริหารจัดการของเสีย ในกระบวนการผลิตอย่างเป็น รูปธรรม ใช้ทรัพยากรอย่าง คุ้มค่า ลดของเสียจาก กระบวนการผลิต และเพิ่มขีด ความสามารถในการนำของ เสียกลับไปใช้ประโยชน์	จ้างผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำเชิงลึกในด้านเทคโนโลยี สะอาด และพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ ต้นแบบจากเศษวัสดุที่เหลือใช้จาก การผลิตภาคอุตสาหกรรม					๓.๐๕	สนง. อุตสาหกรรม		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๒	โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค วัตถุประสงค์ เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทางด้านวิชาการ ด้าน กฎหมายและข้อบังคับต่างๆ รวมทั้งคำปรึกษาแนะนำเฉพาะ ราย ได้รับการให้ความ ช่วยเหลือ บ่มเพาะ เพิ่มขีด ความสามารถในการประกอบ กิจการ	ผลผลิต : ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย ได้รับบริการ คำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย ได้รับการให้ความ ช่วยเหลือ บ่มเพาะ ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการนำ ความรู้ ประสบการณ์ คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูล สารสนเทศที่ได้รับไปใช้ ประโยชน์รวมทั้งได้รับข้อมูล สารสนเทศที่ต้องการ	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ	๐.๐๔	๐.๐๔	๐.๐๔	๐.๐๔	๐.๐๔	สนง. อุตสาหกรรม จังหวัด		
๓	โครงการส่งเสริมการผลิตอ้อย โรงงานในรูปแบบแปลงใหญ่ วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อให้เกษตรกรสามารถลด ต้นทุนการผลิตและมีผลผลิตต่อ หน่วยเพิ่มขึ้น ๒. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมี การรวมกลุ่มการผลิตและ สามารถใช้เทคโนโลยีที่ เหมาะสมในการทำการเกษตร	ผลผลิต : เกษตรกรมีต้นทุน การผลิตอ้อยโรงงานต่อไร่ ลดลงร้อยละ ๑๐ และการ บริหารจัดการที่มีคุณภาพ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ในการทำการเกษตร ผลลัพธ์ : ขับเคลื่อน เศรษฐกิจในภาคใน อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ ของจังหวัดให้มีศักยภาพ สูงขึ้น	๑. เสวนาสร้างความเข้าใจให้กับ ตัวแทนกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วม โครงการ ๒. เพิ่มศักยภาพและถ่ายทอด เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการ ผลิตอ้อยโรงงานด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป้าหมาย : กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน ๘ กลุ่ม รวมเป็นเกษตรกร จำนวน ๔๐๐ ราย	๐.๖๒	๐.๐๘	๐.๐๘	๐.๐๘	๐.๐๘	สนง.เกษตร		

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริมการตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการพัฒนา อุตสาหกรรม ลดปัญหา สิ่งแวดล้อม ด้วยแนวคิด การใช้ทรัพยากรอย่าง คุ้มค่า (๓Rs) ร่วมกับ เทคโนโลยีสะอาด วัตถุประสงค์ เพื่อให้ คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกใน ด้านเทคโนโลยีสะอาด และ พัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ ต้นแบบจากเศษวัสดุที่เหลือ ใช้จากการผลิต ภาคอุตสาหกรรม	ผลผลิต : ๑. จำนวนผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จากเศษวัสดุที่เหลือใช้จากการ ผลิตภาคอุตสาหกรรม นำมา พัฒนาสู่การออกแบบเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม ได้รับการพัฒนาเชิง พาณิชย์ ๒. จำนวนผู้ประกอบการได้รับ องค์ความรู้และคำปรึกษา แนะนำเชิงลึกในด้านเทคโนโลยี สะอาด และมีแนวคิดในการ จัดการเศษวัสดุที่เหลือใช้จาก การผลิตภาคอุตสาหกรรม ผลลัพธ์ : สถานประกอบการมี การบริหารจัดการของเสียใน กระบวนการผลิตอย่างเป็น รูปธรรม ใช้ทรัพยากรอย่าง คุ้มค่า ลดของเสียจาก กระบวนการผลิต และเพิ่มขีด ความสามารถในการนำของเสีย กลับไปใช้ประโยชน์	จ้างผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำ เชิงลึกในด้านเทคโนโลยีสะอาด และ พัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบจาก เศษวัสดุที่เหลือใช้จากการผลิต ภาคอุตสาหกรรม					๓.๐๕	สนง. อุตสาหกรรม		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๒	กิจกรรมยกระดับและ พัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ตามเกณฑ์โรงงาน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มี คุณค่าต่อสังคม (Eco Factory Plus Social Value) วัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับ และพัฒนาโรงงาน อุตสาหกรรมสู่การเป็น โรงงานอุตสาหกรรมเชิง นิเวศที่มีคุณค่าต่อสังคม และส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	ผลผลิต : จำนวนโรงงานที่เข้า ร่วมกิจกรรม ผลลัพธ์ : ลดปัญหาการ ร้องเรียน อุตสาหกรรมสามารถ เติบโตควบคู่ไปกับการพัฒนา ชุมชนในพื้นที่โดยรอบ	ให้คำแนะนำปรึกษาและตรวจ ประเมิน เพื่อพัฒนาโรงงาน อุตสาหกรรมตามเกณฑ์โรงงาน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีคุณค่าต่อ สังคม (Eco Factory Plus Social Value)	๕.๘๘	๙				กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	สนง. อุตสาหกรรม	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

แผนปฏิบัติการ ด้านการเสริมสร้างการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
พร้อมยกระดับคุณภาพชีวิต

(๑) วัตถุประสงค์

ชุมชนและสังคมโดยรอบมีคุณภาพที่ดี และอยู่ร่วมกับอุตสาหกรรมอย่างปกติสุข

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) พัฒนาและจัดระบบการจ้างงานและการเคลื่อนย้ายแรงงาน

๒.๒) พัฒนาชุมชนเป้าหมายให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและอยู่ร่วมกันกับ

ภาคอุตสาหกรรมอย่างปกติสุข

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) มีความพึงพอใจต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตในการพัฒนาเมือง
อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๒) ลดปัญหาข้อร้องเรียนปัญหามลพิษหรือผลกระทบด้านต่างๆจากโรงงาน
อุตสาหกรรม

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) บังคับใช้กฎหมายทะเบียนราษฎร์เพื่อแก้ปัญหาประชากรแฝงและการ
จัดสรรงบประมาณจิตอาสาเพื่อสังคมและส่วนรวม

๔.๒) เร่งรัดการขึ้นทะเบียนและจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว

๔.๓) เร่งปรับปรุงระบบการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ที่สามารถสะท้อน
ศักยภาพและการพัฒนาพื้นที่

๔.๔) การจัดระเบียบสังคมเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

กลยุทธ์ ๕.๑ พัฒนาเครือข่ายและให้องค์ความรู้ สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT) วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นที่เป้าหมาย รองรับมิให้ก่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในอนาคตบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยสนับสนุนการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน ๒. จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และผ่านเกณฑ์การประเมินฯ	๑. จำนวนหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และส่วนท้องถิ่น โรงงานอุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ ๒. ฐานข้อมูลที่ใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ เพื่อเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและรวบรวมข้อมูลตามตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อรองรับการตรวจประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๓. จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และผ่านเกณฑ์การประเมินฯ	๑. ให้องค์ความรู้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในภาพรวมภายในพื้นที่จังหวัด นครสวรรค์ ๒. เตรียมความพร้อมด้านข้อมูลและบูรณาการความร่วมมือพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวบรวมจัดเก็บข้อมูลสถานประกอบการ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ๓. จัดทำฐานข้อมูลที่ทันสมัย ในรูปแบบ Digital ตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พร้อมทั้งวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เพื่อจัดเตรียมสำหรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๔. ทวนสอบตามตัวชี้วัดเพื่อเทียบระดับหรือเลื่อนระดับ (๑-๕) การพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๐.๑๓	๐.๑๑	๐.๒	๑.๕๗	๐.๓	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๒	โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมวัดฤประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการเข้าสู่ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ในพื้นที่	ผลผลิต : จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์ : สถานประกอบการอุตสาหกรรมใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในการบริหารจัดการ	- จัดกิจกรรมการตรวจประเมินสถานประกอบการเพื่อส่งเสริมให้เข้าสู่ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม โดยการ จัดชี้แจง ทำความเข้าใจ หลักการสร้างควมยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ในพื้นที่ด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม - จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ	๐.๐๒๓					สนง.อุตสาหกรรม		
๓	โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมวัดฤประสงค์ เพื่อสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงบูรณาการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมกับเครือข่ายจิตอาสา	ผลผลิต : เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมมีทักษะในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านจิตอาสา ผลลัพธ์ : มีการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงกลุ่มสมาชิกเครือข่ายด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของเครือข่ายด้วยตนเอง	สำรวจพื้นที่เป้าหมายและเชิญชวนสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงบูรณาการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมกับเครือข่ายจิตอาสา	๐.๐๓๙					สนง.อุตสาหกรรม		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๔	โครงการพัฒนาวิสาหกิจ ชุมชนรักษ์หนองโพ (Nongpo West to Value Community) วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อส่งเสริมความรู้การนำกาก อุตสาหกรรมและวัสดุทางการเกษตร แก่เกษตรกรไปสู่การพัฒนาเป็น ผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ ลดต้นทุนการเพาะปลูก ๒. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต แก่ประชาชนในชุมชน	ผลผลิต : ๑. วัสดุปลูกทางชีวภาพ ๒. อาหารเลี้ยงสัตว์โปรตีนสูง ผลลัพธ์ : ชุมชนมีอาชีพเสริม ส่งผลเพิ่ม รายได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี อุตสาหกรรมกับชุมชนสามารถ อยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน	ฝึกอบรมให้ความรู้การนำกาก อุตสาหกรรมและวัสดุทางการเกษตร แก่เกษตรกรไปสู่การพัฒนาเป็น ผลิตภัณฑ์สร้างรายได้				๑.๕		สถาน ประกอบการ / สถาบัน การศึกษา	สนง. อุตสาหกรรม	
๕	โครงการสถาน ประกอบการ ปลอดภัย ปลอดภัย ใจเป็นสุข วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชากร วัยทำงานมีสุขภาพดี ลดการ เจ็บป่วย การบาดเจ็บ และ ปัญหาสาธารณสุขของพื้นที่ ให้ปลอดภัยจากการประกอบ อาชีพและโรคจาก สิ่งแวดล้อม ตลอดจนมี สุขภาพจิตดี	ผลผลิต : สถานประกอบการ สมัครเข้ารับการประเมินและ ผ่านการรับรองมาตรฐานฯ ผลลัพธ์ : พนักงานในสถาน ประกอบการได้รับการเฝ้าระวัง ส่งเสริมและดูแลสุขภาพตาม มาตรฐานฯ	สถานประกอบการอุตสาหกรรม ได้รับการแนะนำให้ดำเนินการตาม กรอบแนวคิด “สถานประกอบการ ปลอดภัย ปลอดภัย ใจเป็นสุข” โดยมีเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นพี่เลี้ยง กระบวนการพัฒนาและขอการ รับรอง สถานประกอบการ ปลอดภัย ปลอดภัย ใจเป็นสุข						สถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	สนง. สาธารณสุข	

กลยุทธ์ ๕.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์ไว้ซึ่งวิธีชุมชน/ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการส่งเสริม สืบสาน วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริม สืบสาน อนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ผลผลิต : ความพึงพอใจของ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ผลลัพธ์ : ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการ อนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป	กิจกรรมให้ความรู้แก่ชุมชนการ นำกากอุตสาหกรรมและวัสดุ ทางการเกษตรแก่เกษตรกรไปสู่ การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์	๐.๐๓	๐.๐๓	๐.๐๓	๐.๐๕	๐.๐๕	อบต. หนองโพ		
๒	โครงการ มรดกหนองโพ เติบโตสู่ชุมชน วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรม และ ยกระดับรายได้จากการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ๒. เพื่อพัฒนาสินค้าและ บริการทางวัฒนธรรมของ ชุมชนหนองโพ	ผลผลิต : ๑. จำนวนสินค้า บริการทาง วัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนา ๒. จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้นของ ผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม ผลลัพธ์ : ๑. จิตสำนึกรักท้องถิ่น/บ้านเกิด ของชุมชน ๒. คุณภาพชีวิตดีขึ้น และการ ลดปัญหาทางสังคม	กิจกรรมที่ ๑ พัฒนา ศิลปะการแสดง เช่น รำกลอง ยาว รำไทโน พ็อเพลง แม่เพลง กิจกรรมที่ ๒ พัฒนาความรู้ ทักษะมีคฤเทศก์น้อย กิจกรรมที่ ๓ พัฒนา ประชาสัมพันธ์อาหารอัตลักษณ์ พื้นถิ่นสู่สังคมภายนอก						สนง. วัฒนธรรม /สถาน ประกอบการ / มหาวิทยาลัย เจ้าพระยา /วัดหนอง โพ		
๓	ปรับปรุงภูมิทัศน์วัดหนองโพ วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม การอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และยกระดับ รายได้จากการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม	ผลผลิต : จำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ผลลัพธ์ : อนุรักษ์วัฒนธรรมพื้น ถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ปรับปรุงภูมิทัศน์วัดหนองโพ รายละเอียด ตามแบบ อบต. กำหนด	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	อบต. หนองโพ		

๔	ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน พิพิธภัณฑ์หลวงพ่อดำ ตามโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนพิพิธภัณฑ์หลวงพ่อดำ วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมและยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ผลผลิต : จำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ผลลัพธ์ : อนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น	อุดหนุนวัดหนองโพตามโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนพิพิธภัณฑ์หลวงพ่อดำ	๐.๐๕	๐.๐๕	๐.๐๕	๐.๐๕	๐.๐๕	อปต. หนองโพ		
---	--	---	--	------	------	------	------	------	----------------	--	--

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาและสนับสนุนองค์ความรู้สู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๑) วัตถุประสงค์

พัฒนากลไกและวางระบบการบริหารจัดการในจังหวัดเชิงบูรณาการหน่วยงานเพื่อรองรับการดำเนินงานสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) มีการบริหารจัดการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในเชิงบูรณาการเพื่อรองรับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) มีมาตรการและกฎระเบียบส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๒) มีโครงสร้างบุคลากรและรูปแบบการทำงานร่วมกันที่สร้างผลลัพธ์ร่วม (Collective Impact)

๓.๓) มีศูนย์ Eco Center ของจังหวัด

๓.๔) มีฐานข้อมูลเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๕) มีกฎระเบียบและมาตรการที่เอื้อต่อการพัฒนาในเชิงบูรณาการที่ได้รับการปรับปรุง

๓.๖) มีแผนงบประมาณที่ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) พัฒนาระบบการทำงานแบบมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

๔.๒) สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด

๔.๓) พัฒนากลไกการสนับสนุนเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) อย่างยั่งยืน

๔.๔) ออกกฎหมายและปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับให้เอื้อต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๔.๕) ออกระเบียบให้บุคคลที่สาม ตามมาตรา ๙ พรบ.โรงงาน ตรวจสอบโรงงานขนาดใหญ่ และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

กลยุทธ์ ๖.๑ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสมาชิกเครือข่ายในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฯ

กลยุทธ์ ๖.๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูล(Big Data) ตัวชี้วัด โดยการบูรณาการตัวชี้วัดของโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเข้าด้วยกัน

กลยุทธ์ ๖.๓ พัฒนาช่องทางการสื่อสารการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เข้าถึงประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกกลุ่ม

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT) วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นที่เป้าหมาย รองรับมิให้ก่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในอนาคตบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยสนับสนุนการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน ๒. จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาเมือง	๑. จำนวนหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และส่วนท้องถิ่น โรงงานอุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ ๒. ฐานข้อมูลที่ใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ เพื่อเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและรวบรวมข้อมูลตามตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อรองรับการตรวจประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๓. จังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และผ่านเกณฑ์การประเมินฯ	๑. ให้องค์ความรู้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมภายในพื้นที่ จังหวัดนครสวรรค์ ๒. เตรียมความพร้อมด้านข้อมูล และบูรณาการความร่วมมือพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวบรวมจัดเก็บข้อมูลสถานประกอบการ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ๓. จัดทำฐานข้อมูลที่ทันสมัย ในรูปแบบ Digital ตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พร้อมทั้งวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เพื่อจัดเตรียมสำหรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๐.๑๓	๐.๑๑	๐.๒	๑.๕๗	๐.๓	สนง. อุตสาหกรรม		

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
	อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และผ่านเกณฑ์การประเมินฯ	๔. สื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบ VDO และ Infographic	๔. ทวนสอบตามตัวชี้วัดเพื่อเทียบระดับหรือเลื่อนระดับ (๑-๕) การพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕. ประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศผ่านช่องทางต่างๆ โดยจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบ VDO และ Infographic เพื่อสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผ่านช่องทางต่างๆ								

กลยุทธ์ ๖.๔ ส่งเสริมแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งเรียนรู้การเป็นเมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม

ลำดับ ที่	โครงการ	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	งบประมาณ(ล้านบาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		ข้อเสนอแนะ
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	หลัก	สนับสนุน	
๑	โครงการ BCG Leaning Center of Nongpo วัดภูประสงค์ ๑. เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ อุตสาหกรรม BCG Model ๒. เพื่อสร้างเครือข่าย อุตสาหกรรม ชุมชนในการ พัฒนาองค์ความรู้ร่วมกัน	ผลผลิต : ศูนย์การเรียนรู้อุตสาหกรรม BCG Model ผลลัพธ์ : ๑. เกษตรกร อุตสาหกรรม สามารถเติบโตร่วมกันอย่างยั่งยืน ๒. องค์ความรู้เพื่อการต่อยอดการ พัฒนาการเกษตร อุตสาหกรรม	กิจกรรมที่ ๑ การพัฒนาสื่อ ประชาสัมพันธ์อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อุตสาหกรรมฐานชีวภาพ บนแนวคิด BCG Model กิจกรรมที่ ๒ การส่งเสริมองค์ความรู้ การทำการเกษตรสู่อุตสาหกรรม (ต้น น้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ) และ อุตสาหกรรมสู่การเกษตร					๑๐	สถาน ประกอบการ / สถาบัน การศึกษา	สนง. อุตสาหกรรม	

๓.๓ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผล

การนำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) พื้นที่ตำบลหนองโพ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ไปสู่การปฏิบัติ นับเป็นขั้นตอนสำคัญต่อการผลักดันกลไกการดำเนินงานในระดับพื้นที่ให้สามารถบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจ เพื่อให้บุคลากรทุกระดับเกิดการยอมรับและมีส่วนร่วม พร้อมทั้งจะนำแผนงานหรือโครงการ นั้น ๆ ไปดำเนินการอย่างเต็มความสามารถและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานของตน ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จึงได้กำหนดแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ไปสู่การปฏิบัติโดยสังเขป ดังนี้

๑) การเตรียมหน่วยงานให้เกิดความพร้อม

- คณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระดับพื้นที่ ต้องมีความเข้าใจและผลักดันให้มีการดำเนินการตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพและสม่าเสมอ
- คณะทำงานฯ ต้องสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนและประเด็นยุทธศาสตร์ ตลอดจนชี้แจงให้เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวาง โดยจัดเวทีสร้างความเข้าใจในภารกิจให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้ทราบถึงบทบาทความรับผิดชอบของตนในการสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่ตำบลหนองโพ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
- คณะทำงานฯ ควรส่งเสริมให้หน่วยงานดำเนินการตามแผน มีการกำกับติดตามรวมทั้งสามารถประเมินผลงานของหน่วยงานตามแผนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งให้มีการเชื่อมโยงผลงานตามยุทธศาสตร์สู่การประเมินผล ตั้งแต่การนำแผนไปปฏิบัติ ควรกำหนดขั้นตอน วิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน มีการติดตามประเมินผลระหว่างปฏิบัติ

๒) การพัฒนากลไกสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติ

- คณะทำงานฯ ควรสนับสนุนการจัดทำแผน/โครงการ ในลักษณะการบูรณาการและประสานงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ ผู้ประกอบการ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์ชาติ
- คณะทำงานฯ ควรสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันและมีการถ่ายทอดแผนปฏิบัติการฯ ไปสู่พื้นที่และระดับตัวบุคคลรวมทั้งมีระบบจูงใจให้ทุกคนประเมินการทำงานเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์
- คณะทำงานฯ กำหนดขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานตามแผน/โครงการให้ชัดเจน มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์กับระบบการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดกับการดำเนินงาน
- คณะทำงานฯ กำหนดวิธีประสานความร่วมมือในการทำงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่แบ่งขอบเขตภาระงาน โดยระบุผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนการก้าวท้าว และการเกี่ยงงานระหว่างกัน และหาจุดเชื่อมโยงระหว่างงานของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดีและเกิดประสิทธิภาพในการทำงานของทุกหน่วยงาน โดยการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในรูปคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อให้มีการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมาย
- คณะทำงานฯ ต้องถ่ายทอดแผนปฏิบัติการฯ โดยนำกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานมาแปลงเป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีการบูรณาการแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมาย

เดียวกัน โดยในกระบวนการวางแผนได้มีการหารือกับหน่วยงานหลักในการกำหนดค่าเป้าหมายและแผนงาน/โครงการรองรับไว้เบื้องต้นแล้ว

- คณะทำงานฯ ติดตาม ตรวจสอบผลที่ได้จากการดำเนินแผนปฏิบัติงาน/โครงการว่าสามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์ รวมทั้งสามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรมด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓) การพัฒนากลไก กำกับและติดตามการปฏิบัติงาน

- คณะทำงานฯ สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามประเมินผลแผนงาน/โครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้นผลลัพธ์ของงานเป็นหลัก

- คณะทำงานฯ นำผลลัพธ์ที่ได้จากการติดตามประเมินผล มาปรับปรุงการจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

- คณะทำงานฯ ควรสร้างมาตรการเร่งรัด หากมีโครงการที่ดำเนินการช้ากว่ากำหนดและตรวจสอบคุณภาพและการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ

- คณะทำงานฯ พัฒนาคู่มือความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการติดตามประเมินผลและการกำหนดตัวชี้วัดแก่บุคลากรของหน่วยงาน เพื่อสร้างทักษะในการติดตามประเมินผลและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

- คณะทำงานฯ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะการพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการ และการติดตามประเมินผลให้มีความแม่นยำและเป็นปัจจุบัน ตรงกับความต้องการและทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งเชื่อมโยงสู่การตัดสินใจของผู้บริหาร

- คณะทำงานฯ กำหนดให้มีการติดตามความก้าวหน้าตามประเด็นยุทธศาสตร์เป็นรายเดือนหรือรายไตรมาส พร้อมทั้งให้แต่ละหน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบโครงการทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนฯ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหาร

- คณะทำงานฯ ควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานให้บุคลากร/ผู้สนใจทราบอย่างต่อเนื่อง

๔) การพัฒนากลไกในการประเมินผล

การติดตามประเมินผลจะช่วยให้ทราบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีกรอบการดำเนินงาน ดังนี้

- คณะทำงานฯ กำหนดแผนการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามแผน ปฏิบัติการฯ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จที่ชัดเจน

- คณะทำงานฯ รวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาของโครงการต่างๆ ที่สอดคล้องตามตัวชี้วัดผลสำเร็จที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ และจัดทำรายงานสรุป เพื่อรายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานเป็นระยะ รวมทั้งส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยให้ผู้รับผิดชอบในแต่ละระดับดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม

- คณะทำงานฯ กำหนดวิธีการประเมินผล ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แหล่งข้อมูลพร้อมทั้งระยะเวลาการประเมินผล ซึ่งต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้รับผิดชอบแผนงาน/โครงการเพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลสำคัญที่ต้องใช้ในการประเมิน รวมทั้งข้อมูลปัญหา/อุปสรรคในการปฏิบัติงาน

- คณะทำงานฯ ควรมีการจัดเก็บข้อมูลและนำมาประมวลผล วิเคราะห์ เปรียบเทียบว่า ผลผลิต/กิจกรรม/โครงการ ว่าประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ปัจจัยใดที่ทำให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และผลผลิต/กิจกรรม/โครงการประจำปีตอบสนองหรือสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการหรือไม่เพียงใด การวิเคราะห์อาจเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดและเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ได้

- คณะทำงานฯ ควรมีการสรุปผลการประเมินพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งแนวทางการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและนำเสนอผลการประเมินให้ที่ประชุมรับทราบ

๕) หน่วยงานรับผิดชอบในการประเมินผล

- คณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่ตำบลหนองโพ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครสวรรค์

**ถนนสวรรค์วิถี ตำบลนครสวรรค์ตก
อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐**

โทรศัพท์ : ๐ ๕๖๒๒ ๒๒๓๑

๐ ๕๖๐๐ ๙๒๓๐

โทรสาร : ๐ ๕๖๒๒ ๗๘๖๘

อีเมล: saraban_nakhonsawan@industry.go.th